தெய்வீக அன்பு

DIVINE LOVE

56-0826

ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை,
ஆகஸ்ட் 26, 1956

பிரன்ஹாம் கூடாரம், ஜெஃபர்சன்வில்,
இண்டியானா, அமெரிக்கா

சகோ.வில்லியம் பிரன்ஹாம்

செய்தி: 56-0826 - **தெய்வீக அன்பு**

...நாங்கள் கூட்டத்தை முடித்துவிட்டு வெளியேறியதும், ஆல்பர்ட்டா மாகாணத்திலுள்ள எட்மன்டனில் இருக்கும் எங்கள் நண்பரான திருமதி. டூபில்மேன் (Mrs. Dobbleman) என்ற ஒரு பெண்மணியைப் பார்ப்பதற்காகப் புறப்பட்டோம். நாங்கள் கனடா எல்லைக்குச் செல்ல இன்னும் இருபது மைல்கள் இருக்கும்போது, என் சகோதரன் இறக்கும் தருவாயில் இருப்பதாக எங்களுக்குச் செய்தி வந்தது. எனவே நாங்கள் பனிப்புயலுக்கு நடுவே உடனடியாகத் திரும்பி, மீண்டும் வீட்டிற்குப் புறப்பட்டோம்; இதனால் எங்கள் பயணம் பதினொரு நாட்கள் பிடித்தது. நாங்கள் நேற்று மாலை தாமதமாக வந்து சேர்ந்தோம், நேற்றிரவு வெகுநேரம் விழித்திருந்தோம், மீண்டும் இன்று காலையிலும் சீக்கிரமே எழுந்ததால், மிகவும் சோர்வாக இருக்கிறோம்.

2 ஆனால் நான் ஒருவாறு மீண்டும் தொடர்பு கொள்ளக்கூடிய இடத்திற்கு வந்த வுடன், என் தாயாரிடம் பேசினேன், அவர், "சகோதரர் நேவில் அங்கே சென்றிருந்தார்," என்று கூறினார். மக்களே, அவர்தான் ஒரு உண்மையான போதகர். அது... அதை நாங்கள் மிகவும் பாராட்டுகிறோம். ஒருவேளை அது... ஒருவேளை, உங்கள் அன்புக்குரியவர்கள் அத்தகைய நிலைக்கு வராமல் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் ஒரு நெருக்கடியான நேரத்தில், ஏதோ ஒன்று சம்பவிக்கிறது என்று உங்களுக்குத் தெரியும்போதும், உங்கள் நண்பர் உங்களுக்குத் துணையாக நிற்பார் என்று தெரியும்போதும் அது ஆறுதலாக இருக்கிறது. அவர் என் சகோத ரனிடம் ஓடிச்சென்றார்.

3 பிறகு நான் அங்கு சென்றபோது, உள்ளே நுழைந்தவுடன், உடைகளை மாற்றிக்கொண்டு அங்கே விரைந்தேன். அந்த அறையில் நான் யாரைக் கண்டேன் தெரியுமா? சகோதரர் நேவில் ஜெபத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார்; ஹோவார்டுடன் அந்த அறையில் இருந்து ஜெபித்துக் கொண்டிருந்தார்.

4 அதற்காக நான் நன்றியுள்ளவனாக இருக்கிறேன். நான் எப்போதும் சொல்வது போல, மேடையிலேயே இதைச் சொல்வதை நான் விரும்புகிறேன், "நீங்கள் இறந்த பிறகு ஒரு பெரிய மலர் வளையத்தை வைப்பதை விட, இப்பொழுதே உங்களுக்கு ஒரு சிறிய ரோஜா மொட்டைக் கொடுப்பதை நான் விரும்புகிறேன்." அதைச் செய்வதற்கு இதுவே சரியான நேரம்.

5 நான் சகோதரர் நேவிலைப் பாராட்டுகிறேன். அவர் ஒரு வீரமுள்ள போதகராக இருப்பதற்காக, இந்தச் சபையைச் சுற்றியுள்ள நாம் அனைவரும் அவரைப் பாராட்டுகிறோம் என்று எனக்குத் தெரியும். அவரை நீங்கள் எவ்வளவு பாராட்டுகிறீர்கள் என்பதைக் காட்டுவதற்காக, உங்கள் கைகளை தேவனுக்கு நேராக இப்படி உயர்த்துங்கள். அதுதான். நன்றி. அது உண்மையிலேயே ஏதோ ஒன்று...

6 நான் வீட்டிற்குச் சென்றேன்; என் மனைவியிடம் சொன்னேன். "அன்பே, நான் சென்று கதவைத் தட்டியபோது... நான் கூடத்திற்குள் நழுவிச் சென்று, உண்மையில் என்ன பிரச்சனை

என்று விளக்கப்படத்தை (chart) வாசித்தேன். பின்னர் நான் கீழே சென்றேன், உள்ளே ஏதோ சத்தம் கேட்டது. நான் கதவைத் தட்டினேன். யாரோ பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைத்தேன். நான் உள்ளே சென்றபோது, அவர் (சகோதரர் நேவில்) அவரைப் (சகோதரன் ஹோவார்டை) படுக்கையில் உட்கார வைத்து, கையில் வேதாகமத்துடன், அவர்கள் இருவரும் தலைகுனிந்து தேவனிடம் ஜெபித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். என்னால் அவர்களுடன் ஜெபத்தில் இணைவதைத் தவிர வேறு எதுவும் செய்ய முடியவில்லை."

7 மேலும், ஒரு உண்மையான நண்பனையும், ஒரு உண்மையான போதகரையும் நான் பாராட்டுகிறேன் என்று தேவனிடம் சொல்வதே எனது ஜெபமாக இருக்கிறது. சகோதரர் நேவில் இந்த உலகத்தில் நீண்ட காலம் வாழ்ந்து, கர்த்தருக்குச் சேவை செய்ய வேண்டும். அவரைப் போன்ற ஒரு வீரமுள்ள நபர் அவருக்குச் சேவை செய்வதற்காகவே, தேவன் அவரை இன்னும் பல, பல வருடங்களுக்கு இங்கே வைத்திருப்பார் என்று நான் விசுவாசிக்கிறேன். நீண்ட காலத்திற்குப்

பிறகு என் இதயத்தை ஆழமாகத் தொட்ட விஷயம் இதுதான்.

8 சரி, வழக்கமாக, இப்போது... ஞாயிறு பள்ளி வகுப்பு இன்னும் முடிவடையவில்லை, பின்னால் பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். எனவே ஒருவேளை, நாம் வியாதிஸ்தர்களுக்காக ஜெபிக் கலாம் என்று நினைத்தேன். நான் வியாதிஸ் தர்களுக்காக ஜெபிக்கப் போகிறேன் என்று எந்த அறிவிப்பும் செய்யவில்லை. ஆனால் இங்கே யாரேனும் ஜெபிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் இருந்தால், அவர்களுக்காக நாம் ஜெபம் செய்வோம்.

9 இப்போது, சகோதரி பெர்டி (Sister Gertie), *'அந்த மகத்தான மருத்துவர்' (The Great Physician)* என்ற பாடலை வாசிப்பாரானால், நம் அன்பு பரம பிதாவிடம், இன்று அவர் தேவைப்படும் மக்களை ஆசீர்வதிக்கும்படி நாம் கேட்போம். சுகவீனமானவர்கள் மற்றும் தேவையுள்ளவர்கள் அனைவரும் பலிபீடத்தைச் சுற்றி கூடிவர விரும்புகிறோம்.

10 நான் தவறாக நினைக்கவில்லை என்றால், இங்கே வருவது நெல்லி சாண்டர்ஸ் (Nellie Sanders) தானே? ஆஹா! தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக, நெல்லி. இருபத்தைந்து வருடங்கள் ஆகிவிட்டன. தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக, நெல்லி. சற்று முன்பு நான் உற்றுப் பார்த்தேன், உங்களைப் பார்த்தேன். நான் யாரையோ வெறித்துப் பார்க்கிறேன் என்று நீங்கள் நினைத்து விடக் கூடாது என்று நான் விரும்பினேன். நான் மீண்டும் மீண்டும் பார்த்தேன், அது பார்ப்பதற்கு நெல்லி போலவே இருந்தது.

11 இங்குள்ள உங்களில் அநேகருக்கு அநேகமாக நினைவிருக்காது. உங்களில் சிலருக்கு... நெல்லி சாண்டர்ஸை எத்தனை பேருக்கு நினைவிருக்கிறது? சரி, நிச்சயமாக. அவர் இச்சபைக்கு (tabernacle) வந்த ஆரம்பகால விசுவாசிகளில் ஒருவர். அவரும் மறைந்த என் மனைவியும் நெருங்கிய நண்பர்களாகவும், கிறிஸ்துவுக்குள் சகோதரி களாகவும் இருந்தார்கள். அவர் இங்கே திருமணம் செய்து கொண்டார், 'வாலண்டியர்ஸ்

ஆஃப் அமெரிக்கா' (Volunteers of America) என்ற அமைப்பில் ஒரு அதிகாரியாக இருந்த, நம்முடைய சகோதரர் தேவனிடம் சென்று விட்டார். அவரை விட்டுச் சென்றார், அவருக்கு இரண்டு மகன்கள் என்று நினைக்கிறேன்; எப்படியிருந்தாலும் சில குழந்தைகள், அவர்களில் சிலர் இன்னும் பள்ளியில் படிக்கிறார்கள். நெல்லி தனிமையில் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார், மேலும் அவர் மிகவும் பதட்டமாகவும் கலக்கமாகவும் இருக்கும் வயதிற்குள் நுழைந்து கொண்டிருக்கிறார். நான் அரிசோனாவிலுள்ள பீனிக்ஸ் நகரில் ஒரு கூட்டத்தில் இருந்தபோது, அவர் ஜெபத்திற்காக என்னை அழைத்தார்.

நெல்வி, பல விஷயங்கள் பழைய நினைவுகளுக்குக் கொண்டு செல்கின்றன, தரையில் மரத்தூள் இருந்த காலம், நீங்களும் ஹோப்பும், அந்த கேட்காக் (Adcock) பெண்ணும், இன்னும் அநேகர் இங்கே இருந்த காலம் அது. அது பல வருடங்களுக்கு முன்பு, இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன்பு. என்னைக் கடந்து செல்கிறது. நாம் வேகமாக ஒரு

பாதையில் சென்று கொண்டிருக்கிறோம், அது உண்மைதான்.

12 சரி, தேவன் இப்போது உங்களுடன் இருப்பாராக. வியாதிப்பட்டவர்களும், ஜெபத் திற்காக பலிபீடத்திற்கு வர விரும்புகிறவர்களும் வாருங்கள், நம் போதகரும் நானும் இணைந்து உங்களுக்காக ஒரு வார்த்தை ஜெபம் செய்வோம். நேராக முன்னே வாருங்கள்.

13 பின்னர், இதற்குப் பிறகு உடனடியாக, பிரசங்க ஆராதனையின் ஒரு சிறிய செய்தி உங்களுக்காக உள்ளது. நீங்கள் இருக்க முடியுமென்றால் விரும்புகிறேன். வியாதிஸ்தர் களுக்கான ஜெபத்திற்குப் பிறகு நாம் ஞாயிறு பள்ளி ஆராதனையை நிறைவு செய்வோம். பிறகு நாம் அடுத்த ஆராதனைக்குச் செல்வோம், நான் ஓரிரு அறிவிப்புகளைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

இந்த மகத்தான மருத்துவர் இப்போது சமீபமாயிருக்கிறார்,

பரிவுள்ள இயேசு;

சோர்ந்துபோன இதயத்தை உற்சாகப்படுத்த அவர் பேசுகிறார்,

இயேசுவின் நாமத்தைத் தவிர வேறில்லை.

14 இப்போது, நாம் இந்த ஜெப ஐக்கியத்திற்குள் நுழைந்து, ஒருவருக்கொருவர் சுகத்திற்காக ஜெபிப்போமா? தேவன் இங்கிருக்கிறார் என்பதையும், பதிலளிப்பதாக வாக்குறுதி அளித்துள்ளார் என்பதையும் அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

15 [சகோதரர் நேவில், "ஒரு சகோதரி ஜெபிக்க விரும்புகிறார்," என்று கூறுகிறார்]

ஆம், அது பரவாயில்லை, நாம் கீழே இறங்கிப் போய் அவருக்காக ஜெபிப்போம், அந்தப் பெண்மணி கீழே அமர்ந்திருக்கிறார். நிச்சயமாக. சரி, சகோதரர் நேவில், நீங்கள் வந்து உதவுவீர்களா?

16 இப்போது, நீங்கள் எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவு பயபக்தியுடன் இருப்பீர்களா, சிறியவர்கள் தங்கள் இருக்கைகளில் அமர்கிறார்கள். நாம் இப்போது ஜெபிப்போம்,

அப்போதுதான் நாம் கீழே இறங்கிச் சென்று வியாதிஸ்தர்களையும் பாதிக்கப்பட்டவர்களையும் அபிஷேகம் செய்யும்போது, விசுவாசிக்கத் தக்கதாக நமக்கு தேவன் மீது விசுவாசம் இருக்கும். தேவன் செய்வார் என்று விசுவாசியுங்கள்.

17 அங்கே பார்வையாளர்களாகிய நீங்கள் அனைவரும், இன்று காலை சுகமாக இருப்பவர்கள், பலிபீடத்தைச் சுற்றி வர வேண்டிய அவசியமில்லை, உங்களை இங்கே கொண்டு வந்தது தேவனுடைய கிருபைதான் என்று எண்ணிக்கொள்ளுங்கள். இப்போது இங்கே பலிபீடத்தில் இருக்கும் மற்றவர்களுக்காக, சிறியவர்களுக்காகவும் பெரியவர்களுக்காகவும் நீங்கள் ஜெபியுங்கள்.

18 இச்சபையின் வழக்கத்தின்படி, நாங்கள் போதகரை அனுப்பி, அபிஷேகம் செய்கிறோம். நாங்கள் அவர்களுக்காக ஜெபிக்கிறோம். பின்னர் போதகரை அனுப்பி, அபிஷேகம் செய்கிறோம். அவர் அவர்களை அபிஷேகம் செய்யும்போது, நான் அவருடன் சென்று வியாதிஸ்தர்கள் மீது கைகளை வைக்கிறேன். வேதாகமம்,

"கர்த்தருடைய நாமத்தினாலே அவருக்கு எண்ணெய் பூசி... அவர்கள்மேல் கைகளை வைப்பார்கள், அப்பொழுது அவர்கள் சொஸ்தமாவார்கள்," என்று சொல்கிறது. வேதாகமம்!

19 இப்போது, நீங்கள் அனைவரும் ஒன்றுசேர்ந்து, உங்கள் தலைகளைத் தாழ்த் துங்கள், நாம் அனைவரும் வியாதிஸ்தர் களுக்காக ஜெபம் ஏறெடுப்போம்.

20 எங்கள் பரம பிதாவே, உமது தெய்வீக பிரசன்னத்திற்குள் இப்போது தாழ்மையுடன் வருகிறோம், இது தேவையில் இருப்பவர் களுக்கான, வியாதிஸ்தர்களுக்கான, தங்களுக்குத் தாங்களே உதவிக் கொள்ள முடியாதவர் களுக்கான வழியாகும். மேலும் பிதாவே, அவர்களில் பலர் மருத்துவர்களின் உதவிக்கு அப்பாற்பட்டவர்கள். உமது கிருபை அவர் களுக்கு நீட்டப்பட்டால் ஒழிய வேறு எதுவும் செய்ய முடியாது. இன்று நான் தாழ்மையுடன் ஜெபிக்கிறேன், தேவனே, என் முழு இருதயத்தோடும், இந்தச் சிறிய சபையுடனும் இணைந்து, இப்போது பிரசன்னமாகியிருக்கும்

அந்த மகத்தான பரிசுத்த ஆவியானவர் கர்த்தராகிய இயேசுவின் வார்த்தையை உறுதிப்படுத்த வேண்டும். அவர், "என் நாமத்தினால் இரண்டு அல்லது மூன்று பேர் எங்கே கூடியிருக்கிறார்களோ, அவர்கள் நடுவில் நான் இருப்பேன். அவர்கள் எதையாகிலும் குறித்து ஒருமனப்பட்டு வேண்டிக்கொண்டால், அது அவர்களுக்கு உண்டாகும்," என்று சொன்னாரே. அது உமது நித்திய வார்த்தை, ஆண்டவரே, உலகத் தோற்றத்திற்கு முன்பே பேசப்பட்டது, தேவனுடைய குமாரராகிய தீர்க்கதரிசியால் அது எங்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டது.

21 இப்போது, எங்கள் ஆழ்ந்த விருப்பம் என்னவென்றால், பிதாவே, பலிபீடத்தைச் சுற்றியுள்ள வியாதிஸ்தர்களையும் தேவையுள்ள வர்களையும் நீர் சுகப்படுத்த வேண்டும் என்பதே. இப்போது ஒவ்வொருவருக்கும் விசுவாசத்தின் ஒரு விசேஷித்த ஆசீர்வாதத்தை நீர் தர வேண்டும் என்று நான் ஜெபிக்கிறேன். உமது ஊழியரும் நானும் சென்று, மக்கள் மீது கைகளை வைத்து அபிஷேகம் செய்யும்போது, பரிசுத்த ஆவியானவர் என் இருதயத்தில் உள்ள

விசுவாசத்துடன் ஆழமாக இறங்கிச் செயல் படட்டும், மேலும் ஒவ்வொருவரும் சுகமடை யட்டும். கிறிஸ்துவின் நாமத்தில், அவர் நிமித்தம் நாங்கள் கேட்கிறோம்.

22 இப்போது உங்கள் தலைகளைத் தாழ்த்தி, அனைவரும் ஜெபத்தில் இருங்கள், போதகரும் நானும் ஜெபிக்கச் செல்கிறோம். [ஒலி நாடாவில் காலியிடம்]

வானமும் பூமியும் உம்மைத் துதிக்குதே,

வானமும் பூமியும் உம்மைத் துதிக்குதே,

உன்னதமான கர்த்தாவே.

23 எங்கள் பரம பிதாவே, ஞாயிறு பள்ளி பாடத்திற்காக உமக்கு நன்றி செலுத்துகிறோம், அது எங்கள் இருதயங்களை எப்படித் தூண்டிவிட்டது. இன்று காலை நாங்கள் இடைகட்டிக் கொண்டு, அவிசுவாசம் என்னும் சிறைச்சாலைகளிலிருந்து வெளியேறி, நாங்கள் நடக்கும்போது சுதந்திரமாக இருக்க கிருபை செய்யும். கர்த்தருடைய தூதன் எங்களுக்கு முன்பாகச் சென்று, தேவனுடைய வார்த்தையை

உறுதிப்படுத்துவார் என்பதையும், பயம், வியாதி, துன்பம், நோய் மற்றும் உபாதைகள் என்னும் சிறைச்சாலைகளிலிருந்து எங்கள் ஒவ்வொருவரையும் விடுவிப்பார் என்பதையும் நாங்கள் அறிவோம், ஏனென்றால் தேவன் அவ்வாறு வாக்களித்திருக்கிறார். இன்று காலை, அத்தகைய சூழ்நிலைகளில் அடைபட்டுள்ள ஒவ்வொருவர் மீதும், இந்த நாளிலேயே தேவனுடைய ஒளி பிரகாசிக்கட்டும். அவர்கள் இங்கிருந்து ஒரு சுகமான நபராகச் செல்லட்டும். இந்தச் செய்திக்காகவும், உமது வார்த்தைக் காகவும், பரிசுத்த ஆவியானவரின் வழி நடத்துதலுக்காகவும் உமக்கு நன்றி. பிதாவே, இந்த ஆசீர்வாதங்களைக் கட்டளையிடும். இப்போது நடக்கவிருக்கும் சிறிய, சுருக்கமான செய்திக்கான பிரசங்க ஆராதனையிலும் எங்களுடன் இரும். கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் நாங்கள் கேட்கிறோம். ஆமென்.

24 இப்போது, ஒரு சில நிமிடங்களுக்கு, செல்ல வேண்டியவர்கள் செல்லலாம், நாம் ஒரு பாடலைப் பாடும்போது எழுந்து நிற்போம். *இயேசுவின் நாமத்தை எடுத்துச் செல்லுங்கள் (Take The Name Of Jesus With You)*. செல்ல

வேண்டியவர்கள் விடைபெறலாம். இன்னும் முப்பது நிமிடங்கள் இருக்க முடிந்தவர்கள், நீங்கள் இருந்தால் நாங்கள் மகிழ்ச்சி யடைவோம். சரி.

இயேசுவின் நாமத்தை எடுத்துச் செல்லுங்கள்,

துயருற்ற பிள்ளையே மற்றும்...

திரும்பி உங்கள் அருகில் இருப்பவருடன் கைகுலுக்கிக் கொள்ளுங்கள்.

உங்களுக்கு மகிழ்ச்சியும் ஆறுதலும் அளிக்கும்,

நீங்கள் எங்கு சென்றாலும் அதை எடுத்துச் செல்லுங்கள்.

விலையேறப்பெற்ற நாமம், (விலையேறப்பெற்ற நாமம்!)

ஓ எவ்வளவு இனிமை! (ஓ எவ்வளவு இனிமை!)

பூமியின் நம்பிக்கையும் மகிழ்ச்சியும்...

...மற்றும்.

25 ஆமென். அமருங்கள். கர்த்தர் உங்கள் அனைவரையும் மிகவும் செழிப்பாக, நன்றாக ஆசீர்வதிப்பாராக. சிகாகோவைச் சேர்ந்த மிகச் சிறந்த சகோதரரான ஜோசப் போஸின் சிறிய பத்திரிகையான *'ஹெரால்ட் ஆஃப் ஃபெய்த்'* *(Herald of Faith)* இங்கே இருப்பதை நான் கவனித்தேன். நாங்கள் எப்போதும்... நாங்கள் ஒருவருக்கொருவர் அத்தகைய சிறந்த ஐக்கியத்தைக் கொண்டிருக்கிறோம். நாங்கள் சிகாகோவிற்குச் செல்லும்போதெல்லாம் நல்ல நேரத்தை செலவிடுகிறோம். சில இரவுகளுக்கு முன்புகூட அவருடன் இருந்தேன். அவை இலவசம். ஆராதனை முடிந்த பிறகு வந்து ஒன்றை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அது இங்கே கீழே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

26 இப்போது, உங்களில் அநேகர் இன்னும் கிறிஸ்துவைப் பற்றிக்கொண்டிருப்பதைக் காண்பதில் நாங்கள் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். இப்போது, உங்கள் நேரத்தில் சில நிமிடங்களுக்கு, உங்களுடன் இங்கே இருப்பதால் நான் ஏதோ ஒன்றைப் பேச விரும்புகிறேன்.

27 நான் களைப்பாக இருக்கிறேன். என் குரல் தாழ்வாக இருக்கிறது. நான் சில பெரிய கூட்டங்களை நடத்தினேன். இண்டியானா போலிஸில், அது ஒரு பெரிய, கடினமான கூட்டமாக இருந்தது. அன்று இரவு சுமார் பத்தாயிரம் பேர் அமர்ந்திருந்த அந்த கூடாரத்தில், நூற்றுக்கணக்கானோர் நடந்து வந்து கிறிஸ்துவுக்குத் தங்கள் இருதயங்களைக் கொடுத்ததைப் பார்த்தபோது நாங்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தோம்.

28 ரஸ்ஸல் ஃபோர்டு மற்றும் அவர்கள், எப்படிப் பரவசமடைந்தார்கள். கேடில் (Cadle), சகோதரர் கேடில் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தொடங்கிய ஊழியம் இன்னும் தொடர்கிறது. உங்களுக்குத் தெரியுமா, அதுபோன்ற ஒரு இடம் எனக்கும் ஒருநாள் இருக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். நான் பார்த்ததிலேயே மிகச் சிறந்த இடங்களில் அதுவும் ஒன்று, அது அமைக்கப்பட்ட விதம் அப்படி. அங்கே ஏதோ ஒன்று இருக்கிறது. நான் ஒரு உணர்ச்சிவசப் படுபவன் என்று நினைக்கிறேன். யாரோ ஒருவர் தொடங்கிய ஒரு பெரிய ஊழியத்தைப்

பார்க்கும்போது, எனக்கு அதைப் பற்றிய ஒரு உணர்வு ஏற்படுகிறது.

29 இப்போது, குரல் கரகரப்பாக இருக்கிறது, நாங்கள் மலையில் இருந்தோம், கனடாவில் வெகு தொலைவில் உள்ள எங்கள் நண்பரான ஒரு நோய்வாய்ப்பட்ட பெண்ணைப் பார்க்கச் செல்ல முயன்றோம். எல்லையைத் கடக்கத் தயாராக இருந்தபோது, என் சகோதரன் இறக்கும் தருவாயில் இருப்பதாகச் செய்தி கேட்டு, திரும்பி வந்தோம். நாங்கள் இரவும் பகலும் மாறி மாறி வண்டி ஓட்டினோம், பத்து நாட்கள் காரிலேயே உட்கார்ந்திருந்தோம். எனவே இன்று காலை நான் எப்படி உணர்கிறேன் என்பதை நீங்கள் கற்பனை செய்து கொள்ளலாம்.

30 ஆனால், என் சகோதரனுக்காக ஜெபித்ததற்கு உங்கள் அனைவருக்கும் மீண்டும் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், ஏனென்றால், அவர் மீண்டும் குணமடையும் பாதையில் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. தேவன் அவருக்கு இன்னொரு வாய்ப்பைக் கொடுத்துள்ளார்.

எனவே நான் உங்களுக்கு நன்றி கூறுகிறேன், எல்லாவற்றிற்காகவும் தேவனைத் துதிக்கிறேன்.

31 இன்னும் பல பெரிய முடிவுகளை எடுக்க வேண்டியுள்ளது. ஒரு உலகளாவிய சுற்றுப்பயணம் வருகிறது. ஆப்பிரிக்கா என் முகத்தைப் பார்த்து பிரகாசிக்கிறது. நான் எந்தப் பக்கம் திரும்புவது என்று தெரியாத அளவுக்கு எல்லா இடங்களிலும், எல்லா இடங்களிலும் அழைப்புகள். குறைந்தது பத்து அல்லது அதற்கும் மேற்பட்ட பெரிய, மிகச்சிறந்த மாநாடுகள் இப்போது திட்டமிடப்பட்டுள்ளன, ஒவ்வொன்றும் செல்ல அழைப்பு விடுக்கின்றன. அடுத்த கட்ட நடவடிக்கையைப் பற்றி அடுத்த இருபத்தி நான்கு மணி நேரத்திற்குள் நான் ஏதேனும் ஒரு முடிவை எடுக்க வேண்டும். எனவே, எனக்காக ஜெபியுங்கள். எனக்காக ஜெபியுங்கள். எனக்கு உங்கள் ஜெபங்கள் தேவை.

32 அந்த மின்விசிறியை அணைத்தது, முன்வரிசையில் உள்ள உங்களை ஒரு நிமிடம் அதிகம் தொந்தரவு செய்திருக்காது என்று நம்புகிறேன்.

33 கர்த்தருக்காகப் பயணம் செய்த என் வாழ்க்கையில், எல்லா வகையான நிலைகளுக்கும், நோய்களுக்கும், தொழுநோய்க்கும் நான் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறேன். நான் தொழுநோயாளிகளைக் கட்டிப்பிடித்து, அவர்களுடன் கைகுலுக்கியிருக்கிறேன், எல்லா விதமான நோய்களையும் கண்டிருக்கிறேன். உலகெங்கிலும் உள்ள அவர்களின் தனிமைப் படுத்தப்பட்ட வார்டுகளுக்கும் முகாம்களுக்கும் சென்றிருக்கிறேன்.

34 நான் இனி ஒரு சிறுவன் அல்ல. நெல்லி, அது உங்களுக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். நான் அந்த வயதை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறேன்... அங்கே கிட்டத் தட்ட தொண்ணூறு வயதான சகோதரர் பாஸ்வொர்த் பற்றி மறுநாள் கேள்விப்பட்டேன். நான் இண்டியானாபோலிஸில் இருந்தபோது, அவருக்கு இதயத்தில் ரத்தம் உறைந்துவிட்டது (blood clot). அவர் தொண்டையில் மரணப் போராட்டத்துடன், சுயநினைவின்றி இருந்தார். அவருக்காக ஜெபிக்கும்படி திருமதி. பாஸ்வொர்த் அழைத்தார்.

35 நான் அங்கே சென்றேன், நாங்கள் அதை அறிவித்து ஜெபிக்கத் தொடங்கினோம். அடுத்த நாள், அவர் என்னை அழைத்து, "நான் எப்போதாவது உங்களுடன் ஒரு கூட்டத்தில் இருக்க விரும்புகிறேன்," என்றார். அப்போது, இங்கே நாற்பத்தேழு வயதிலேயே நான் என்னைப் பற்றி வெட்கப்பட வேண்டும் என்று உணர்கிறேன். ஆனால் அது மனித இயல்பு என்று நான் நினைக்கிறேன்.

36 ஆனால், ஓ, இரட்சிக்கப்படுவது எவ்வளவு மதிப்புமிக்கது, எவ்வளவு அற்புத மானது! இரட்சிக்கப்படுவது போன்றது எதுவு மில்லை! ஒரு ஆத்துமாவின் மதிப்பு என்ன என்பதை நீங்கள் உணராதபடி பிசாசு உங்களை விலக்கி வைக்கிறான் (அவன் எனக்கும் அதைச் செய்கிறான்) என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன், நண்பரே. அது என்னவென்று, நித்தியம் என்றால் என்னவென்று, நீங்கள் எவ்வளவு காலம் அப்படி இருக்கப் போகிறீர்கள் என்று நீங்கள் எப்போதாவது கற்பனை செய்து பார்த்ததுண்டா? பாருங்கள்? நித்தியத்திற்காக நீங்கள் முடிவு எடுக்கும் நேரம் இது என்பதை உணருங்கள்.

37 கடந்த ஞாயிற்றுக்கிழமை, உங்களுடன் இங்கே இருந்தபோது, தேவன் வாக்குறுதி அளித்த நிச்சயம் மற்றும் வல்லமையைப் பற்றி நான் பிரசங்கித்தேன் என்று நினைக்கிறேன்; உலகத் தோற்றத்திற்கு முன்பே அவர் உங்களை நியமித்து அழைத்தார், அவருடைய புஸ்தகத்தில் உங்கள் பெயரை எழுதினார். இதற்கும் உங்களுக்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை. தேவன் அதைச் செய்தார். அது அற்புதமானது அல்லவா? ஆட்டுக்குட்டியானவர் உலகத் தோற்றத்திற்கு முன்பே அடிக்கப்பட்டார், மேலும் (ஏன்?) அது நான்காயிரம் ஆண்டு களுக்குப் பிறகுதான் நிகழ்ந்தது. ஆனால், தேவன், அதைச் சொன்னபோது, அதைச் செய்ய வேண்டியிருந்தது, ஏனென்றால் அவர் தனது வார்த்தையைக் காத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆட்டுக்குட்டியானவரின் பெயர் எழுதப்பட்ட அதே நேரத்தில், நீங்களும்... நீங்களும் அவருடன் எழுதப்பட்டீர்கள். "நம் பெயர்கள் ஆட்டுக்குட்டியானவரின் ஜீவ புஸ்தகத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளன," நாம் கிறிஸ்துவிடம் வந்த அன்று இரவு அல்ல, ஆனால், "உலகத் தோற்றத்திற்கு முன்பே," என்று வேதாகமம்

கூறுகிறது. எனவே அதுதான் நிச்சயம். இன்று காலை இந்த அற்புதமான ஞாயிறு பள்ளி வாசிப்பில் சகோதரர் அதைத் தொட்டுப் பேசினார்.

38 இப்போது ஒரு வேதப் பகுதியை எங்காவது வாசிப்போம், ஒரு சிறிய... நான் விரும்புகிறேன்... என் இருதயத்தில் உள்ள ஒன்றை. நான் சில நிமிடங்கள் அதைப்பற்றிப் பேச விரும்புகிறேன், பிறகு நாம் நிறைவு செய்வோம். இன்றிரவு மீண்டும் ஆராதனைகளை எதிர்பாருங்கள். மறுநாள் வரும்போது என் இருதயத்தில் ஒரு செய்தி இருந்தது, தேவனுக்குச் சித்தமானால், அடுத்த ஞாயிறு காலை நான் மீண்டும் இங்கே இருந்தால், அதை முதன்முறையாக இந்தச் சபைக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். காலத்தைப் பற்றி என் இருதயத்தில் உள்ள ஒன்று.

39 நான் சாப்பிடுவதற்காக ஒரு இடத்திற்குச் சென்றேன். "எனக்குப் பைத்தியம் பிடிக்கிறதா? எனக்கு என்னவாயிற்று? இந்த இசை மற்றும் இன்று அவர்கள் வைத்திருக்கும் இந்த முட்டாள்தனமான விஷயங்கள், இந்தப்

புத்தியீனமான பெண்கள் பாடும், 'டவுன், அவுட் ஆஃப் எ ஐவரி பேலஸ்' அல்லது... மற்றும் இவை அனைத்தையும் என்னால் தாங்க முடியவில்லை," என்று நினைத்தேன். "என்னில் ஏதோ தவறு இருக்க வேண்டும்," என்று நான் சொன்னேன்.

40 அப்போது பரிசுத்த ஆவியானவர், "ஓ, இல்லை. ஓ, இல்லை. நீங்கள் உலகத்தையாவது உலகத்திலுள்ளவைகளையாவது அன்புகூர்ந்தால், பிதாவின் அன்பு உங்களுக்குள் இல்லை," என்று சொன்னார்.

41 எனவே, "சரி, நான் இந்த உலகத்துடன் ஒத்துப்போக விரும்பவில்லை. அது சரிதான்," என்று நினைத்தேன்.

42 பின்னர் பரிசுத்த ஆவியானவர் இந்தச் செய்தியை எனக்கு வெளிப்படுத்தத் தொடங்கினார். இன்று காலை எனக்கு நேரம் இருக்காது; மிகவும் களைப்பாகவும் இருக்கிறது. ஒருவேளை, கர்த்தருக்குச் சித்தமானால், அடுத்த ஞாயிறு காலை, நாங்கள் இன்னும் இங்கே இருந்தால். இந்த வாரம் நான் சில

பயணங்களை மேற்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் அடுத்த ஞாயிறு காலை நான் இன்னும் இங்கே இருந்தால், தேவனுக்குச் சித்தமானால். சகோதரர் நேவில் சனிக்கிழமை தனது வானொலி ஒலிபரப்பில் அதை அறிவிப்பார். நாங்கள் வந்து, இந்தச் செய்தியை வழங்க முயற்சிப் போம். எப்படியாவது அதைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அது நாள், நேரம் மற்றும் காலத்திற்கான ஒரு சுவிசேஷ செய்தியாகும்.

43 இது அமெரிக்காவுக்கான இறுதி ஆண்டு என்று நான் ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பே கணித்துள்ளேன். சுவிசேஷத்தின்படி அது அப்படித் தானா இல்லையா என்பதை நாம் பார்ப்போம். அவள் போய்விட்ட நேரம் இது. அவள் இந்த வருடம் மேலே போகிறாள் அல்லது கீழே போகிறாள். அதுதான் உண்மை.

44 இப்போது, இளம் பிள்ளைகளே, நீங்கள் ஒரு காகிதத்தை எடுத்துக்கொண்டு வந்து, உங்கள் வேதாகமத்தின் முகப்புத்தாளில் எழுதி வைத்துக்கொள்ளுங்கள், சகோதரர் பிரன்ஹாம் மறைந்த பிறகு, ஒருவேளை, நான் சரியாகச் சொன்னேனா அல்லது தவறாகச் சொன்னேனா

என்பதை நீங்கள் பார்ப்பீர்கள். பாருங்கள்? கர்த்தர் இன்னும் என்னுடன் பேசுகிறாரா இல்லையா என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள், புரிகிறதா?

45 இப்போது, ரோமர் 4-ம் அதிகாரத்தில், தொடர்ந்து செல்வதற்காக ஒரு வேதப் பகுதியை வாசிக்க விரும்புகிறேன்.

அப்படியானால், மாம்சத்தின்படி நம்முடைய தகப்பனாகிய ஆபிரகாம் என்னத்தைக் கண்டடைந்தான் என்று சொல்லுவோம்?

ஆபிரகாம் கிரியைகளினாலே நீதிமானாக்கப் பட்டானாகில் மேன்மைபாராட்ட அவனுக்கு ஏதுவுண்டு; ஆகிலும் தேவனுக்கு முன்பாக ஏதுவில்லை.

வேதவாக்கியம் என்ன சொல்லுகிறது? ஆபிரகாம் தேவனை விசுவாசித்தான், அது அவனுக்கு நீதியாக எண்ணப்பட்டது.

கிரியையைச் செய்கிறவனுக்கு வருகிற கூலி கிருபையென்று எண்ணப்படாமல், கடனென்று எண்ணப்படும்.

ஒருவன் கிரியை செய்யாமல், பாவியை நீதிமானாக்குகிறவரிடத்தில் விசுவாசம் வைக்கிற வனாயிருந்தால், அவனுடைய விசுவாசம் அவனுக்கு நீதியாக எண்ணப்படும்.

46 *கர்த்தர் தமது வார்த்தையை ஆசீர்வதிப்பாராக. இப்போது அந்தச் சிறிய தலைப்பு, அதை அப்படி அழைத்தால், நான் உங்களிடம் பேச விரும்புவது:* **தெய்வீக அன்பு**. *தெய்வீக அன்பு செலுத்தப்பட்டு அது தன் இலக்கை அடையும் போது, இறை யாண்மை கொண்ட கிருபை (Sovereign Grace) அந்த இடத்தைப் பிடித்துக் கொள் கிறது. பாருங்கள்? இப்போது அதை உங்களால் சிந்திக்க முடிகிறதா? அதைப்பற்றிச் சிந்தித்துப் பாருங்கள், நாம் அதை மிக நெருக்கமாகப் புரிந்துகொள்வோம். பாருங்கள்? தெய்வீக அன்பு செலுத்தப்பட்டு அது தன் இலக்கை அடையும் போது, பின்னர் இறையாண்மை கொண்ட கிருபை (Sovereign Grace) பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறது.*

47 இப்போது ஒரு விசித்திரமான விஷயம் என்னவென்றால், மக்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள், நம் பழக்கவழக்கங்களில் நாம் என்ன செய்கிறோம் என்பதுதான். இப்போது, நாம் அனைவரும் இந்த உண்மைகளை எதிர்கொள்ள வேண்டும், அதாவது நீங்கள் யாருடன் இருக்க விரும்புகிறீர்களோ அத்தகைய மக்கள் இருக்கிறார்கள். மேலும் நல்ல மனிதர்களாக இருப்பவர்கள், நீங்கள் அவர்களை நேசிக்கிறீர்கள், ஆனால் அந்த நபரிடம் ஏதோ ஒன்று இருக்கிறது, உங்களால் அவர்கள் அருகில் இருக்கவே முடிவதில்லை. இப்போது நாம் உண்மையைப்பற்றிப் பேச விரும்புகிறோம். அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், அந்தத் தனிநபர், அவராகவே அல்லது அவளாகவே உருவாக்கும் சூழ்நிலை (atmosphere).

48 ஏனெனில், நீங்கள் ஒரு சிறிய சிருஷ்டிகர்த்தா, நீங்கள் தேவனுடைய குமாரர்களும் குமாரத்திகளுமாக இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் பாவத்தில் எவ்வளவு தூரம் தாழ்ந்து போயிருந்தாலும், நீங்கள் இன்னும் தேவனுடைய குமாரர்களும் குமாரத்திகளும்தான், ஏனெனில் உங்கள் ஆத்துமாவிலும் மனதிலும்தான் நீங்கள்

வீழ்ந்து, சீரழிந்து போயிருக்கிறீர்கள். ஆனால் தேவன் உங்கள் சிருஷ்டிகர்த்தா. உங்கள் வீழ்ச்சியுற்ற நிலையில், நீங்கள் தேவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட, தொலைந்துபோன, எதுவும் செய்ய முடியாத, பிசாசினால் ஆளப் படுகிறவராக இருக்கிறீர்கள், அது உண்மைதான், ஆனால் இன்னும் நீங்கள் தேவனுடைய குமாரர்களும் குமாரத்திகளும்தான். "உங்களில் ஒருவரும் கெட்டுப்போகாமல், எல்லோரும் மனந்திரும்ப வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகிறார்." பாருங்கள்?

அவருடைய சிருஷ்டிப்பாகிய நீங்கள் ஏற்றுக்கொண்டு, அவர் உங்களை எப்படி இருக்க விரும்புகிறாரோ அப்படி, உங்கள் சரியான நிலைக்கு மீண்டும் வருவதற்கான வாய்ப்புகளை வழங்குவதற்குச் சாத்தியமான அனைத்தையும் அவர் செய்திருக்கிறார்... தேவன் மட்டுமே இதைச் செய்ய முடியும். எந்த நபரும்...

49 இப்போது இங்கே இருக்கிறது, இது மிகவும் கூர்மையானது: ஆனால் கர்த்தராகிய இயேசுவை ஏற்றுக்கொள்ளும் வரை எந்த

நபரும் தங்கள் சரியான மன நிலையில் இருப்பதில்லை. அது ஒரு ஆழமான வார்த்தை, ஆனால் அதுதான் உண்மை. கிறிஸ்து இயேசுவைத் தனிப்பட்ட இரட்சகராக ஏற்றுக் கொள்ளும் வரை எந்த நபரும் மனதளவில் சரியாக இருப்பதில்லை. அது விசித்திரமாகத் தொனிக்கிறது... ஆனால் அது வேதாகமம். நிச்சயமாக, அது உண்மை. அவரே அந்த நபர். நீங்கள் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட நிலையில்... இப்போது, நீங்கள் அதைச் செய்யும்போது, உலகத்திற்கு நீங்கள் பைத்தியமாகத் தெரிவீர்கள். ஏனென்றால், நீங்கள் இருக்கும் சூழ்நிலை யிலிருந்து வெளியேறி, இந்த மற்றொரு சூழ்நிலைக்குள் வர வேண்டும். நீங்கள் அதைச் செய்யும்போது, தேவன் உங்களை உலகத்தி லிருந்து மேலே உயர்த்துகிறார், நீங்கள் ஒரு பரலோக சூழ்நிலையில் வாழ்கிறீர்கள். பாருங்கள்? அப்போது, உலகத்திற்கு, அது என்னவோ அதற்கு நேர்மாறாக நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். பாருங்கள்? இது உலகத்திற்கு நேர்மாறானது. பாருங்கள்?

50 இப்போது நீங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்றால், கிறிஸ்துவால் உயர்த்தப்

பட்டு, நீங்கள் மகிழ்ச்சியாகவும் அமைதி யாகவும் இருக்கும் ஒரு சூழ்நிலைக்குள் செல்ல வேண்டும். பின்னர், அங்கே, நீங்கள் ஒரு சூழலை உருவாக்குகிறீர்கள்.

51 இப்போது, பல நேரங்களில், நாம் சபைகளில்... இது விசித்திரமாகத் தோன்றலாம், ஆனால் நீங்கள் இதைக் கவனித்தால். இப்போது, இது சபைக்காக, மக்களுக்காக. மக்கள் பரிசுத்த ஆவியை பெறுவதற்குப் பதிலாக ஒருவருக்கொருவர் ஆவியைப் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். நீங்கள் ஒரு குழுவான மக்களிடம் செல்லுங்கள், ஒரு நபர் நடந்துகொள்ளும் விதத்தைக் கவனியுங்கள். அந்தக் கூட்டத்திற்குள் வரும் நல்ல மக்கள், முதலில் உங்களுக்குத் தெரியும் முன்பே, அவர்களும் அதே வழியில் நடந்துகொள்வார்கள். நீங்கள் எப்போதும் (இதைப் பார்க்கலாம்).

52 நீங்கள் ஒரு நல்ல பெண்ணையும் ஒரு கெட்ட ஆணையும் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்; அவன் ஒன்று... அவன் ஒரு நல்ல மனித னாவான், அல்லது அவள் ஒரு கெட்ட பெண்ணாவாள். நீங்கள் வாழும் சூழ்நிலை

யானது, நீங்கள் என்னவாக இருக்கிறீர்கள் என்பதை உங்கள் கூட்டாளிகளுக்கு வெளிப் படுத்துகிறது.

53 அப்படியானால் நாம் ஒரு கிறிஸ்தவராக இருந்தால் எப்படிப்பட்ட மக்களாக இருக்க வேண்டும்? நாம் எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் வாழ வேண்டும்? ஆறுதலான, அமைதிப் படுத்தும், சுகமளிக்கும் சூழ்நிலையில் நாம் வாழ வேண்டும், நம் இருதயங்கள் தொடர்ந்து ஜெபத்தில் இருக்க வேண்டும், நாம் தொடர்பு கொள்ளும் ஒவ்வொரு நபர் மீதும் ஆழ்ந்த அன்பு இருக்க வேண்டும். அது...

54 உலக ஊழியத்திற்காக எனக்காக ஜெபித்த சிறிய சபைக்கு இதை நான் சொன்னால், வியாதிஸ்தர்களுக்காக ஜெபிப்பதில் இதுதான் என் வெற்றி. அந்த நபரின் வியாதியின் உணர்வுக்குள் என்னால் இறங்கிச் செல்ல முடியாவிட்டால், அது வழக்கமாக எந்தப் பலனையும் தருவதில்லை. அது வெறும்... நீங்கள் கீழே இறங்கி வர வேண்டும். நீங்களே அதை உணருவீர்கள்.

55 சில காலத்திற்கு முன்பு, ஒரு வயதான மெக்சிகன் மனிதர் அங்கே மேடைக்கு ஓடி வந்தபோது. மிகுந்த விசுவாசத்துடன், அவர் கீழே விழுந்து, தனது ஜெபமாலையை (rosary) வெளியே எடுத்தார். "தேவையில்லை," என்று நான் மொழிபெயர்ப்பாளர் சகோதரர் எஸ்பி னோசா மூலம் அவரிடம் சொன்னேன். எனவே, அவர் எழுந்தார். அவர் என் கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டு, ஏதோ ஒரு விதத்தில் போகத் தொடங்கினார். அவர் பார்வையற்றவர். நான் அவரைப் பார்த்தேன்.

அவரது பழைய சுருக்கமான பாதங்களைப் பார்த்தேன், அநேகமாக அவர் வாழ்க்கையில் ஒரு ஜோடி காலணிகளை அணிந்திருக்க மாட்டார். என் காலணிகள் அவருக்குப் பொருந்துமா என்று பார்த்தேன். நான் என் காலணிகளை அவருக்குக் கொடுத்திருப்பேன். அவர் பார்வையற்றவர். நான் பார்த்தேன், அவர் தோள்கள் அகலமாக இருந்தன. பெரிய மனிதர், இருநூறு பவுண்டுக்கும் மேல் இருப்பார் என்று நினைக்கிறேன். அவரால் என் கோட்டை அணிந்திருக்க முடியாது.

56 அவர் அங்கே நின்று கொண்டிருந்த போது, நரைத்த முடி, நான் என் அப்பாவை நினைத்தேன். "அப்பா இந்த வயது வரை வாழ்ந்திருந்தால், ஏறக்குறைய அறுபத்தைந்து அல்லது எழுபது வயதுடைய இவரைப் போலவே இருந்திருப்பார்," என்று நினைத்தேன். நான் நினைத்த விதத்தில் அந்த மனிதரின் அன்பு எனக்குள் பிரவேசித்தது. "ஒருவேளை அவர் தன் வாழ்க்கையில் ஒருவேளை கூட நல்ல சாப்பாடு சாப்பிட்டிருக்க மாட்டார். ஒருவேளை அவர் தன் வாழ்க்கையில் ஒரு மேஜையில் அமர்ந்திருக்க மாட்டார்." இவை அனைத்தும், பின்னர் இருளில் நடப்பது.

57 அப்போது என் இருதயத்தில் ஏதோ ஒன்று வந்தது. தேவன் இரக்கமாயிருப்பாராக! அவர் ஒரு மனிதர். அவர் ஒரு சகோதரர். அப்போது, அது தாக்கும்போது, அங்கே ஏதோ ஒன்று அபிஷேகம் செய்கிறது. அங்கே ஒரு சிருஷ்டிப்பு நடமாடுகிறது, நீங்கள்... அது இந்த நபருக்குள் செலுத்தப்படுகிறது (projected). சில நிமிடங்களில், அவர் என் தோளுக்குப் பின்னால் ஏதோ கத்துவதை நான் கேட்டேன். "என்னால்

பார்க்க முடிகிறது. என்னால் பார்க்க முடிகிறது," என்று அவர் கத்திக் கொண்டிருந்தார்.

58 அது என்ன? **தெய்வீக அன்பு.** பரிசுத்த ஆவியானவரால், பரிதாபம் இந்த மனிதருக்குள் செலுத்தப்பட்டது. அதன் மூலம், சாலையின் முடிவில், அவரால் முடியாத இடத்தில்... எதுவும் செய்ய முடியாத இடத்தில். அன்பு அந்த இடத்தைப் பிடித்தது, அன்பு அன்பைச் சந்தித்தது, பின்னர் இறையாண்மை கொண்ட கிருபை (sovereign grace) செயல்படத் தொடங்கியது. தேவன், இறையாண்மை கொண்ட கிருபையின் மூலம், அந்த மனிதருக்குப் பார்வையை மீட்டுக் கொடுத்தார். பாருங்கள்? முதலில், நீங்கள் அந்தச் சிந்தனைக்குள் நுழைய வேண்டும்.

59 ஒரு பாவிக்கு நீங்கள் அப்படித்தான் செய்ய வேண்டும். அநேகர் பாவிகளுக்காக ஜெபிக்கிறார்கள். அது சரிதான். ஆனால் ஒரு பாவியை வெல்வதற்கான வழி அதுவல்ல. பாவியை வெல்வது உங்கள் வேலை. அவருக்காக ஜெபிப்பதன் மூலம் நீங்கள் அவரை வெல்ல முடியாது. நீங்கள் அவரிடம் பேசுவதன்

மூலமும், அவருக்குக் கிறிஸ்துவை அறிமுகப் படுத்துவதன் மூலமும்தான் அவரை வெல்ல முடியும். அது உங்கள் வேலை. அது உங்கள் கடமை, பாவிகளிடம் பேசி அவர்களை ஆதாயப்படுத்துவது. தேவனுடைய வார்த் தையின் மூலம் தேவனுடைய அன்பை அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்துவதே (projecting) பாவியை வெல்லும். யாரோ ஒருவர், "நான் சபைக்குச் செல்ல மாட்டேன். அந்தப் பெண்ணை எனக்குப் பிடித்திருக்கிறது. அந்த மனிதரை எனக்குப் பிடித்திருக்கிறது," என்று சொல்வார்கள். பாருங்கள், ஏனென்றால் நீங்கள் அவர்களை வெல்கிறீர்கள். நீங்கள் வீட்டிலேயே இருந்து கொண்டு பாவிக்காக ஜெபித்துக் கொண்டு, அவரைத் தொடர்பு கொள்ளச் செல்லாவிட்டால், மிகக் குறைவாகவே செய்ய முடியும். ஆனால் நீங்கள் ஜெபித்துவிட்டுப் போக வேண்டும். அது சரிதான். போய்ப் செய்யுங்கள். இப்போது, இந்த அன்பை வெளிப்படுத்துவது.

60 சில நாட்களுக்கு முன்பு, ஒரு பெரிய கலப்பை உற்பத்தியாளர் மேடையில் நின்று சாட்சி சொல்வதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன்.

உலகெங்கிலும் உள்ள வர்த்தகர்கள் மேடையில் அமர்ந்திருந்தார்கள், இந்தக் கலப்பை மனிதரும் இருந்தார். அவர் எழுந்து, "நான் ஏன் அறுவை சிகிச்சை செய்ய வேண்டும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை," என்றார். நான் அந்த மனிதரை நேசிக்கிறேன். அவர் எங்கள் நண்பர் சகோதரர் ராபர்ட்ஸின் பெரிய பின்பற்றுபவர். அவர், "நான் நோய்வாய்ப்பட்டு, கல் தொந்தரவு, சிறுநீரகக் கற்களால் அவதிப்படுவதைக் கண்டபோது, சகோதரர் ஓரலுடன் (Oral Roberts) மதிய உணவு சாப்பிட நேர்ந்தது," என்று கூறினார். "சகோதரர் ஓரல் எழுந்து, 'இப்போது, சகோதரரே, நீங்கள் வேதனையில் இருப்பதை நான் காண்கிறேன், எனவே நான் உங்களுக்காக ஜெபிக்கப் போகிறேன்,' என்றார்.

61 "அவர், 'சரி, கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம்! நீங்கள் அதைச் சொல்ல வேண்டும் என்றுதான் நான் விரும்பினேன், சகோதரர் ஓரல்,' என்று சொன்னார்."

62 ஓரல் வந்து அவர் சிறுநீரகத்தின் மீது கைகளை வைத்து, "'இந்தச் சிறுநீரகக் கல்லை நான் கடிந்துகொள்கிறேன், இந்த மனிதனை

விட்டு உடனடியாக வெளியேறு,' என்று சொன்னார்." அவர், "அவர் அதைச் செய்தபோது, எனக்கு நிம்மதி கிடைத்தது," என்றார். "சிறிது நேரத்தில், அது மீண்டும் வந்தது." அவர், "நான் மீண்டும் சகோதரர் ஓரலிடம் சென்றேன்," என்றார். "அவர் மீண்டும் ஜெபித்தார். எனக்கு நிம்மதி கிடைத்தது. ஆனால், ஒவ்வொரு முறையும் அது திரும்ப வரும்போது, அது இன்னும் மோசமாக வந்தது."

63 பின்னர் அவர், "நான் சகோதரர் பிரன்ஹாமிடம் சென்று, அவர் முன் நிற்க முடிந்தால்... பரிசுத்த ஆவியானவர் அவரிடம் வருவார், சகோதரர் ஓரல் எனக்காக ஜெபித்தபோது நான் ஏன் குணமாகவில்லை என்று அவர் எனக்குச் சொல்வார்," என்று நினைத்தேன் என்றார்.

64 எனவே, அவர் புறப்பட்டு லூசியானாவுக்கு வந்தார். நான் அங்கே கூட்டங்களில் இருந்தேன். நான் அவருக்கு முன்னால் இருபது நிமிடங்கள் நின்றேன். பரிசுத்த ஆவியானவர் மௌனமாக இருந்தார், எதுவும் சொல்லவில்லை. நான் அவருக்காக

ஜெபித்தேன், அவர் நன்றாக உணர்வதாகச் சொன்னார். அவர் கீழே வந்தார், பின்னர் அவர் பதட்டமாகவும், உணர்ச்சிவசப்படவும் தொடங்கினார். அவர் இடத்திற்கு இடம் சென்றார், எல்லோரிடமும், "அவருக்காக ஜெபியுங்கள்! அவருக்காக ஜெபியுங்கள்!" என்றார். அவர் கர்த்தரை நேசித்தார்.

65 ஆனால், கடைசியாக, அவர்... அவரை மேயோ (Mayo) மருத்துவமனைக்கு அனுப்பி வைக்கும் நிலைக்கு வந்தது. மேயோ மருத்துவர்கள் அவரைப் பரிசோதித்து, "பிழைப்பதற்கு ஆயிரத்தில் ஒரு வாய்ப்புதான் இருக்கிறது. தொற்று ஏற்பட்டுள்ளது. உங்கள் உடல் முழுவதும் விஷமாகிவிட்டது, யூரிமிக் (uremic)," மற்றும் என்னவெல்லாமோ, நான் மறந்துவிட்டேன். "உங்களுக்கு ஆயிரத்தில் ஒரு வாய்ப்புதான் இருக்கிறது," என்று சொன்னார்கள்.

66 எனவே, "நான் அதை ஏற்றுக் கொண்டேன்," என்று அவர் கூறினார். "நான், 'ஓ தேவனே, நான் உம்மை நேசிக்கிறேன் என்பது உமக்குத் தெரியும். நான் உமது ஊழியர்கள்

அனைவரிடமும் சென்றேன்,' என்று ஜெபித்தேன்."

67 அவர் அந்த வாய்ப்பை ஏற்றுக் கொண்டார், அவர்கள் அவருக்கு மயக்க மருந்து கொடுத்தார்கள். அவர் அறையில் விழித்தபோது, அறையில் ஒரு ஒளி பிரகாசிப்பதையும், தேவனுடைய மகிமை தன்னைச் சுற்றிலும் இருப்பதையும் கண்டதாகச் சொன்னார்.

68 மருத்துவர்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். அவர்கள் உள்ளே வந்து, "சரி, இங்கே என்ன நடந்தது?" என்று கேட்டார்கள்.

69 "ஏன்," அவர், "நான் வீட்டுக்குப் போவது போல் உணர்கிறேன்," என்றார்.

அது என்ன? பாருங்கள், "எனக்கு ஏதேனும் நேர்ந்தால், நான் சகோதரர் ராபர்ட்ஸிடம் செல்வேன். அது தோல்வியடைந்தால், நான் சகோதரர் பிரன்ஹாமிடம் செல்வேன்," என்று அவர் நம்பிக்கைகளைக் கட்டியெழுப் பியிருந்தார். ஆனாலும், அவர் கர்த்தராகிய இயேசுவை நேசித்தார். மருத்துவர், "நாங்கள் எதுவும் செய்ய முடியாது," என்று சொல்லி

அவரைப் படுக்கையில் போடும் வரை, மற்ற அனைத்தும் தோல்வியடைய தேவன் அனுமதிக்க வேண்டியிருந்தது.

70 பின்னர் தெய்வீக அன்பு அதன் முடிவுக்கு வந்தபோது, இறையாண்மை கொண்ட கிருபை (sovereign grace) உள்ளே நுழைந்து அந்த இடத்தைப் பிடித்துக்கொண்டது. ஒவ்வொரு முறையும் அது அப்படியே செய்யும்; உங்கள் நோக்கங்கள் சரியாக இருந்தால், உங்கள் மாற்றுவழிகள் சரியாக இருந்தால், உங்களுக்குத் தெய்வீக அன்பு இருந்து, விசுவாசித்து, எதையும் சந்தேகிக்காமல் முன்னேறினால். சாலையின் முடிவு வந்துவிட்டது போல் தோன்றும் நேரம் வரும்போது, இறையாண்மை கொண்ட கிருபை அதன் இடத்தைப் பிடித்துக்கொள்கிறது.

71 அது செயல்படுவதை நான் எப்படிப் பார்த்திருக்கிறேன்! என் சொந்த வாழ்க்கையில் நான் அதை எப்படிக் கவனித்திருக்கிறேன்! ஏதோ ஒரு இறையியல் மூலமாகவோ அல்லது வேறொருவரின் அனுபவ மூலமாகவோ அல்ல. இன்று, அது உண்மை என்பதை அறியும் தனிப்பட்ட அனுபவத்திலிருந்து என்னால் பேச

முடிவதையிட்டு நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி யடைகிறேன். அப்படியானால் நாம் ஏன் பயப்பட வேண்டும்? கிறிஸ்துவின் அன்பு நம் இருதயத்தில் தெய்வீகமாகத் தங்கியிருக்கிறது என்பதையும், நாம் மரணத்தை விட்டு நீங்கி ஜீவனுக்குள் பிரவேசித்திருக்கிறோம் என்பதையும் நாம் அறியும் வரை, நரகத்திலுள்ள எந்தப் பிசாசுகளுக்கும் உள்ளே நுழைய வாய்ப்பில்லை, மரணத்தில்கூட, நீங்கள் அந்த அன்பிலும் விசுவாசத்திலும் நிலைத்திருந்தால்.

72 இது ஒரு சிறுகுழந்தையைப் போன்றது. நீங்கள் ஒரு சிறுகுழந்தையை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்... சிறியவர்கள் புரிந்து கொள்வதற்காக நான் உங்களுக்குக் காட்டு கிறேன். இதோ நமக்கு முன்னால் திருமதி. கெல்லி அமர்ந்திருக்கிறார். குடித்துவிட்டு வந்த ஒரு சிப்பாய், அவரிடமும் மற்றவர்களிடமும் வெளியே மோதியபோது... அவர் செத்துவிட்டார் என்று இங்கிருந்து தூக்கிக்கொண்டு போனார்கள். அவர்கள் அவரை மருத்துவமனையில், சுயநினைவின்றி சேர்த்தார்கள். எல்லாம் தோல்வி யடைந்து, அவர் போய்விடும் நிலையில் இருந்தார். ஆனாலும், தன் இருதயத்தில்

தேவனுடைய அன்புடன், அவர் மீண்டு வந்தார். அன்று அங்கே சென்றோம், பின்னர் தெய்வீக அன்பிற்குப் பிறகு, இறையாண்மை கொண்ட கிருபை வெளிப்பட்டது. இன்று அவர் நம்மிடையே உயிருடன் அமர்ந்திருக்கிறார்.

73 பாருங்கள், அது சம்பவிக்கிற ஒன்று. நீங்கள் உங்கள் சாலையின் முடிவுக்கு வரும்போது, உங்களால் நகர முடியாத இடத்திற்கு வரும்போது, நீங்கள் பார்க்கும் காரியத்தின் மீது, இறையாண்மை கொண்ட கிருபையினால் தேவனுடைய வல்லமை இறங்கி வரும்.

74 நீங்கள் ஒரு சிறு பிள்ளையை, ஒரு குழந்தையை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், அது அடம்பிடிக்கும், வலிப்பு வரும், அது அலறும், உதைக்கும், கத்தும். முதலில் உங்களுக்குத் தெரியும் முன்பே, அது மூச்சை அடக்கி வைத்துக்கொள்ளும். ஒரு தாய் அதைப் பிடித்து, இழுத்து, காற்றில் தூக்கிப் போட்டு, முகத்தில் ஊதுவதைப் பார்ப்பீர்கள். அதைத் தனியாக விடுங்கள். மருத்துவ வரலாறு முழுவதிலும், அப்படி மூச்சை அடக்கி யாரும் இறந்ததில்லை.

அவர்கள் சாக மாட்டார்கள். அவனுக்குக் கோபம் வருகிறது. அவன் அனுதாபத்தைத் தேடுகிறான். அவன் கொஞ்சம் கொஞ்சுதலை எதிர்பார்க்கிறான், அது ஒரு கோபக் குறிப்பு. அவன் கோபம் ஒரு நிலைக்கு வந்த பிறகு, அவன் மூச்சை அடக்கி, இனிமேல் முடியாது என்ற நிலைக்கு வந்ததும், இயற்கை செயல்படத் தொடங்கும், அவன் தளர்ந்து மீண்டும் சுவாசிக்கத் தொடங்குவான். நீங்கள் தூக்குவதும், கத்துவதும்... கூச்சலிடுவதும், முகத்தில் ஊதுவதும் அவனை இன்னும் மோசமாக்கும்.

75 நாம் சபையிலிருந்து சபைக்கு, தூணிலிருந்து இடுகைக்கு, சுகமளிக்கும் கூட்டத்திலிருந்து சுகமளிக்கும் கூட்டத்திற்குப் பயணம் செய்த பிறகு நிலைமை அப்படித்தான் இருக்கிறது. சகோதரரே, அன்பை எடுத்துக் கொண்டு முன்னே செல்லுங்கள், ஏனென்றால் நீங்கள் சாலையின் முடிவில் இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் சாலையின் முடிவுக்கு வரும்போது தேவன் இறையாண்மை கொண்ட கிருபையை வெளிப்படுத்துவார். அன்பு தன் நிறைவை எட்டும்போது, தேவன் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்.

நீங்கள் உங்கள் முடிவுக்கு வந்து, மனிதர்கள் தங்கள் முடிவைச் சந்திக்கும்போது, கிருபை பொறுப்பேற்றுக்கொள்கிறது. அப்படிச் செய்வது தேவனுடைய சுபாவம்.

76 நான் அதை எப்படிக் கவனித்திருக்கிறேன்! நான் இருக்கும்போது... இந்தத் தனிப்பட்ட சாட்சியை ஒரு நிமிடம் பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் புத்தகத்தைப் படித்திருப்பீர்கள். அங்கே போர்ட்லேண்ட், ஓரிகானில் அன்று, அந்தப் பைத்தியக்காரன் என்னைக் கொல்வதற்காக மேடைக்கு ஓடி வந்தபோது. உங்களில் அனைவரும் புத்தகத்தில் அதை வாசித்திருப்பீர்கள். என்ன நடந்தது? சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்க தேவன் என்னை அனுப்பினார். அதைத்தான் நான் செய்து கொண்டிருந்தேன்.

77 ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கூடியிருந்தார்கள். தெருக்கள் நிரம்பி வழிந்தன, உள்ளே அறுபது நூறுக்கும் (6000) அதிகமானோர் இருந்தார்கள்; மழை கொட்டிக் கொண்டிருந்தது, மக்கள் அங்கே நின்று கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களின் இருதயங்கள் வாஞ்சையுடனும்,

பசியுடனும் இருந்தன. களத்தில் வேறு யாரும் இல்லாத நேரம் அது. கூட்டத்தில் ஒரு மினுமினுப்பு இருந்தது. உங்களை உள்ளே கொண்டு செல்வதற்குப் போலீஸ் பாதுகாப் புடன், கூட்டத்தின் வழியாகவும், எல்லாவற்றின் வழியாகவும் இழுத்துச் செல்ல வேண்டி யிருந்தது.

78 நான் ஒரு அறைக்குச் சென்றிருந்தேன், அங்கே உடை மாற்றும் அறையில் இரண்டு சிறிய அதிகாரிகளைக் கிறிஸ்துவிடம் வழி நடத்தினேன்; போலீஸ் படையில் இருந்த இருபது வயதுகளில் இருந்த இரண்டு வாலிபர்கள். அவர்களில் ஒருவரின் தாய் முந்தைய இரவு சுகமடைந்திருந்தார். அவர்கள் இருவரும் அங்கே தலைவணங்கினார்கள், நான் அவர்களை கர்த்தராகிய இயேசுவிடம் வழி நடத்தினேன்.

79 விசுவாசத்தைப் பற்றிப் பேசுவதற்காக மேடைக்கு நடந்து சென்றேன். திடீரென்று, அன்று மதியம் தெருவில் ஒரு பிரசங்கியாரை அடித்த, ஒரு மனநல காப்பகத்திலிருந்து தப்பி ஓடிவந்த, தனது கழுத்து எலும்பை உடைத்துக்

கொண்ட, தாடையை உடைத்துக் கொண்ட ஒரு பைத்தியக்காரன் வந்தான். பிரசங்கிகளைக் கொல்ல வேண்டும் என்ற வெறி அவனுக்கு இருந்தது. அவன் உள்ளே ஓடி வந்து, "இது எனக்குக் கிடைத்த வாய்ப்பு," என்று நினைத்தான். சுமார் 250 அல்லது 260 பவுண்டு எடையுள்ள, கிட்டத்தட்ட ஆறு அடி பத்து அங்குல உயரமுள்ள அவன், தன் கைகளை முன்னும் பின்னுமாக ஆட்டிக்கொண்டு மேடைக்கு வந்தான். அவன், "நீ வேஷக்காரன்! நீ புல்லுக்குள் இருக்கும் பாம்பு!" என்றான்.

80 அங்கே அது இருந்தது. தேவனுடைய ஆராதனை ஒழுங்காக நடந்து கொண்டிருந்தது; மக்கள் சுகமடைந்து கொண்டிருந்தார்கள்; ஆயிரக் கணக்கானோர் இரட்சிக்கப்பட்டு ஆசீர்வதிக்கப் பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்; ஊழியர்கள் ஈர்க்கப்பட்டார்கள். இந்தத் தீவிரமான எழுப்புதல், உலகம் முழுவதும் பரவத் தொடங்கும் அதன் ஆரம்ப நிலையில் இருந்தது. அங்கே மேலே அமர்ந்திருந்தார் டி. எல். ஆஸ்போர்ன் (ஆமென்!), அவர் பல்லாயிரக் கணக்கான ஆத்துமாக்களைக் கிறிஸ்துவுக்காக வென்றவர்; எட்டு அல்லது பத்து பேர் கொண்ட

ஒரு சபையை நடத்திக்கொண்டிருந்த அவர் அங்கே அமர்ந்து, மேல் வரிசையிலிருந்து (balcony) கீழே பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்.

81 அந்தப் பைத்தியக்காரன் கர்த்தருடைய கூட்டத்தைக் கலைப்பதற்காக மேடைக்கு ஓடிவந்தான். அவன், "நீ புல்லுக்குள் இருக்கும் பாம்பு! நீ வேஷக்காரன், உன்னைத் தேவனுடைய ஊழியனாகக் காட்டிக் கொள்கிறாய். நீ தேவனுடைய ஊழியன் இல்லை என்று இன்றிரவு நான் உனக்குக் காட்டுவேன். உன் அற்பமான சிறிய உடலிலுள்ள ஒவ்வொரு எலும்பையும் நான் முறிப்பேன்," என்று சொன்னான். அவன் மேலே ஓடிவந்து, என்னை அடிப்பதற்காகத் தன் பெரிய முஷ்டியைப் பின்னால் இழுத்தான்.

82 நான் திரும்பினேன். பிரசங்கிகள் சிதறி ஓடினார்கள், எல்லாம் சிதறியது. நான் நின்றேன், அவன் காறி என் முகத்தில் துப்பினான். அவன், "நீ புல்லுக்குள் இருக்கும் பாம்பு! நீ எந்த அளவுக்குத் தேவனுடைய ஊழியன் என்பதை நான் உனக்குக் காட்டுவேன். ஏமாற்றுக்காரனே!" என்றான்.

83 நான் ஒரு வார்த்தைகூடச் சொல்லவில்லை. நான் அவனைப் பார்த்தேன். திடீரென்று, பரிசுத்த ஆவியானவர், ஏதோ ஒன்று...

84 ஒருவன் உங்கள் முகத்தில் துப்பினால் நீங்கள் என்ன நினைப்பீர்கள்? உங்களுக்குள் ஏதாவது கோபம் இருந்தால், அது எழும்பும். நிச்சயமாக, அது எழும்பும். அந்த மனிதனை அடித்து வீழ்த்தி, அவனை வெளியேற்றுவதற்கான பொருட்களுடன் அதே இரண்டு போலீஸ்காரர்கள் வெளியே வந்தார்கள். ஆனால், அவர்களை அப்படிச் செய்ய விட என்னால் முடியவில்லை.

85 தேவன் அந்த மரணத்துக்குரிய மனிதனுக்காக என் இருதயத்தில் அன்பைக் கொண்டுவந்தார். "இது அந்த மனிதன் அல்ல. அவனை அந்த நிலையில் வைத்திருப்பது ஒரு பிசாசு. மற்ற மனிதர்கள் வாழ்வதைப் போலவே அந்த மனிதனும் நேசிக்கவும் வாழவும் விரும்பும் ஒரு சாதாரண மனிதனாக இருந்திருப்பான். ஆனால் பிசாசுதான் அவனை அப்படி வைத்திருக்கிறான்," என்று நான்

நினைத்தேன். அந்த மனிதனுக்காக ஒரு அன்பு வெளியே பாயத் தொடங்கியது. உங்களுக்குத் தெரியும் முன்பே, அந்த மனிதன் கீழே விழுந்து அங்கே என் கால்களில் விழுந்தான். தெய்வீக அன்பு செலுத்தப்பட்டபோது, இறையாண்மை கொண்ட கிருபை உள்ளே நுழைந்து அந்த இடத்தைப் பிடித்துக்கொண்டது. ஒவ்வொரு முறையும் அது அப்படியே செய்யும்.

86 வெகு காலத்திற்கு முன்பு அல்ல, எப்போது... நான் இதை முன்பே உங்களிடம் சொல்லியிருக்கலாம். கடந்த வருடம், அது நடந்து ஒரு வருடம் இருக்கும். நான் அங்கே என் புல்வெளியை வெட்டிக் கொண்டிருந்தேன், சுற்றிலும் புல்வெளியை வெட்ட முயற்சித்துக் கொண்டிருந்தேன். நான் நிறுத்திவிட்டு உடை மாற்றிக்கொண்டு, உள்ளே சென்று யாருக் காகவோ ஜெபித்துவிட்டு, வெளியே வர வேண்டியிருந்தது. சரி, என் முற்றம் வளர்ந்தி ருந்தது. நான் முன்பக்கத்தை வெட்டி முடிப்பதற்குள், பின்பக்கம் வளர்ந்துவிடும்.

87 எனவே ஒருநாள், நான் பின்பக்கத்தில் என் பழைய புல் வெட்டும் இயந்திரத்துடன்,

தொடர்ந்து வெட்டிக்கொண்டிருந்தேன், ஒரு சிறிய பவர் மேவர் (power mower). அந்த மூலையில் குளவிகளின் (hornets) கூடு ஒன்று இருப்பதை நான் மறந்துவிட்டேன். நான் அந்த இயந்திரத்தை அதற்குள் மோதிவிட்டேன். அங்கே பின்னால், நான் என் சட்டையைக் கழற்றியிருந்தேன், சட்டை அணியவில்லை. நான் சட்டை அணியாமல் அந்தப் புல் வெட்டும் இயந்திரத்தால் அந்த வேலியை இடித்துவிட்டேன். ஒரு கண நேரத்தில், என் உடல் முழுவதும் குளவிகள் மொய்த்தன. ஒரு பெரிய குளவிக்கூடு என்றால் என்னவென்று உங்களுக்குத் தெரியும்; அவை உங்களைக் கொன்றுவிடும். மிகப் பெரிய வண்டுகள் ரீங்காரமிட்டுக் கொண்டிருந்தன! ஓ, நான் நினைத்தேன்...

88 முதலில், அது என்னைப் பயமுறுத் தியது. பின்னர், திடீரென்று, ஏதோ ஒன்று நடக்கத் தொடங்கியது, அமைதியாகத் தொடங்கியது. அந்தக் குளவிகள் இன்னும் ரீங்காரமிட்டுக் கொண்டிருந்தன. இப்போது, இது ஒரு சிறுபிள்ளைத்தனமாகத் தோன்றலாம், இது இளமைக்கால கதை போல் தோன்றலாம்.

ஆனால், நான் யார் முன்பாக நிற்கிறேனோ அந்தப் பரலோகத்தின் தேவனுக்குத் தெரியும் இது உண்மையா இல்லையா என்று. பின்னர், சண்டையிடவோ, அந்தக் குளவிகளை அடிக்கவோ நசுக்கவோ முயற்சிப்பதற்குப் பதிலாக, ஏதோ ஒரு வகையான தெய்வீக அன்பு என்மேல் வந்தது.

89 நான் நினைத்தேன், "பாவம் சிறியவர்களே, உங்களுக்குக் கூடு கட்ட உரிமை இருக்கிறது. உங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள தேவன் அப்படித்தான் உருவாக்கியிருக்கிறார். நான் உங்களைத் தொந்தரவு செய்தேன், அதைச் செய்ததற்காக நான் வருந்துகிறேன். நான் அதை மீண்டும் செய்ய முடிந்தால், நான் உங்களைத் தொந்தரவு செய்ய மாட்டேன். நான் அதைச் செய்ய நினைக்கவில்லை." ஆனால், நான் சொன்னேன், "நான் கர்த்தருடைய ஊழியன். அவருடைய வியாதிப்பட்ட பிள்ளைகள் ஜெபிக்கப்படுவதற்காக இங்கே இருக்கிறார்கள், நான் இந்தப் புல்வெளியை வேகமாக வெட்ட வேண்டும். இப்போது, தேவனுடைய சிறிய சிருஷ்டிகளே, இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில்,

உங்கள் கூட்டுக்குத் திரும்பிச் செல்லுங்கள். நான் உங்களைத் தொந்தரவு செய்ய மாட்டேன்."

90 அது என்ன? நான் சாகும் அளவுக்குக் கொட்டப்பட்டிருக்க வேண்டிய ஒரு இடத்தில் அது இருந்தது. தேவனுடைய அன்பில், ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்ட இருதயத்துடன், அன்பு வெளிப்பட்டது, இறையாண்மை கொண்ட கிருபை பொறுப்பேற்றுக்கொண்டது; அந்தக் குளவிகளிடம் சொல்ல, பேச என்னால் முடிந்தது, ஒவ்வொரு குளவியும் பறந்து வட்டம் போட்டு, ஒரு ராணுவப் படை போல வரிசையாக நின்று, நேராகத் தங்கள் கூட்டுக்குள் திரும்பிச் சென்றன.

91 அது என்ன? என்னால் குளவிகளிடம் பேச முடியாது. அவைகளிடம் பேசுவதற்கு எனக்கு எந்த வழியும் இல்லை. அவை என்னைக் கொட்டுவதிலிருந்து நான் எப்படிக் காத்துக்கொள்ள முடியும்? நான் முடிவில் இருந்தேன். ஆனால் என்னிடம் அன்பு இருந்தது. தேவன் அந்தக் குளவிகள் மீது அன்பைக் கொடுத்தார், நான் என் குரலில் அவைகளிடம் பேசினேன். பரிசுத்த

ஆவியானவர், இறையாண்மை கொண்ட கிருபையின் மூலம், அந்தக் குளவிகளை நேராக அவற்றின் கூட்டுக்குள் வழிநடத்தினார்.

92 சாலையின் கீழே வெகு தொலைவில் இல்லை, ஒருநாள் ஹென்றிவில்லில் (Henry ville) ஒரு பழைய ஜெர்சி காளை (Guernsey). இங்கே ப்ரூக்ஸ் பண்ணையில் இந்த வண்ண இனத்தவர் ஒருவரைக் கொன்ற அதே பெரிய பழைய காளைதான் இது. ஒரு வண்ண இனத்தவரைக் கொன்றது, கிட்டத்தட்ட அந்த வெஸ்ட் (West) பையனையும் அதே வழியில் கொன்றது. அவர்கள் அவனை அந்தப் பண்ணையில் தூக்கி எறிந்தார்கள். எனக்குத் தெரியாது. நான் ரோந்து போய்க் கொண்டிருந்தேன். நான் துப்பாக்கி வைத்திருக்க வேண்டும்; என்னிடம் அது இல்லை.

93 ஒருநாள், கடந்து செல்லும்போது, நான் அங்கே சென்று சுகவீனமான ஒருவருக்காக ஜெபிக்கலாம் என்று நினைத்தேன். அந்தக் காளை அந்த வயலில் இருப்பதைப் பற்றி யோசிக்காமல் நான் அந்த வயலைக் கடந்தேன். நான் வயலின் நடுப்பகுதிக்குச் சென்றேன்.

என்ன நடந்தது? உங்களுக்குத் தெரியும் முன்பே, அந்தச் சிறிய புதர்க்கூட்டத்திலிருந்து, அந்தப் பெரிய சண்டைக்காளை, இது போன்ற நீண்ட கொம்புகளுடன் நின்றது, அது ஒரு கர்ஜனையை வெளியிட்டது. அது அந்தக் கொலையாளி என்று எனக்குத் தெரியும்.

94 நான் திரும்பிப் பார்த்தேன். நான் வேலியிலிருந்து வெகு தொலைவில் இருந்தேன், சுமார் இருநூறு கெஜங்கள். அது என்னிட மிருந்து முப்பது, நாற்பது அடி தூரத்தில் நிற்கவில்லை. அது அங்கே நின்றது, தலைகுனிந்து, மிகப் பெரிய சத்தமிட்டது. என்னிடம் துப்பாக்கி இல்லை, ஏறுவதற்கு மரமும் இல்லை. என்னால் வேலிக்குத் திரும்பிச் செல்ல முடியவில்லை. "சரி, இதுதான் முடிவு. பில் பிரன்ஹாம், இங்கேதான் உன் அழிவைச் சந்திக்கிறாய், வயலில் குத்திக் கொல்லப்பட்டு, இரத்தசாட்சியாவாய்," என்று நான் நினைத்தேன். நான் அங்கே நின்றேன்.

95 ஆனால், திடீரென்று, ஏதோ ஒன்று அங்கே தங்கத் தொடங்கியது...? ...இருதயம். தேவனுடைய மகிமை. என் இருதயத்தில் ஏதோ

ஒன்று வந்தது. "நான் அந்தப் பாவப்பட்ட விலங்கைத் தொந்தரவு செய்தேன். அது அந்தப் பாவப்பட்ட விலங்கு அல்ல. அதை அப்படிச் செய்ய வைப்பது பிசாசு," என்று நான் நினைத்தேன்.

96 எனக்கு ஒரே ஒரு விஷயம் மட்டும் தெரியும்... இங்கே இருக்கிறது. நீங்கள் இதைக் கேட்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். பிசாசை வெல்லக்கூடிய ஒரே ஒரு விஷயம் இருக்கிறது, அதுதான், கலப்படமற்ற தெய்வீக அன்பு. அன்பு எல்லாவற்றையும் வெல்லும். "தேவன் உலகத்தில் அன்புகூர்ந்தார்," அது பாவப் பிரச்சனையை வென்றது, அது வியாதிப் பிரச்சனையை வென்றது. அது சபையில் உள்ள வேற்றுமைகளை வெல்லும். அது தன்னைப் போல் இல்லாத எல்லாவற்றையும் வென்று, பணிய வைக்கும். நீங்கள் அதைச் செய்ய அனுமதித்தால், அது அதைச் செய்யும்.

97 அந்தப் பெரிய விலங்கு என்னை நோக்கி வரத் தொடங்கியபோது. அந்த விலங்கை வெறுப்பதற்குப் பதிலாக, சகோதரர் மைக், நான் அதை நேசித்தேன். "நீ தேவனுடைய

சிருஷ்டிப்பு. உன்னைத் தேவனைத் தவிர வேறு யார் படைக்க முடியும்? நீ அங்கே அமைதியாகப் படுத்திருந்தாய், நான் உன் எல்லைக்குள் வந்தேன், வயல் முழுவதும் எச்சரிக்கைப் பலகைகள் இருந்தன. நான் அதை நினைத்துப் பார்க்கவில்லை. ஒரு நோயாளிக்காக ஜெபிக்கச் செல்வதற்காக நான் என் வழக்கமான எல்லையைத் தாண்டினேன்," என்று நினைத்தேன்.

98 அந்த விலங்கு வருவதை நான் பார்த்தேன், அதன் தலை அப்படி அசைந்து கொண்டிருந்தது. அது என்னைக் கொல்வதற்காக என்னை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தது, அது எனக்குத் தெரியும்.

99 ஆனால் தெய்வீக அன்பு வரத் தொடங்கியது. "பாவப்பட்ட சிருஷ்டியே, ஒரு வாய் பேசாத மிருகம், அதற்கு ஒன்றும் தெரியாது. அங்கே நீ படுத்திருந்தாய், நான் உன்னைத் தொந்தரவு செய்தேன். எனவே, இப்போது, நான் தேவனுடைய ஊழியன்; நீ தேவனுடைய சிருஷ்டிப்பு. இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில், திரும்பிப் போய்ப் படுத்துக்கொள்,

ஏனென்றால் நான் தேவனுடைய சுகவீனமான பிள்ளைகளில் ஒருவருக்காக ஜெபிக்கச் செல்கிறேன். திரும்பிப் போய்ப் படுத்துக்கொள்."

100 அந்தக் காளை எவ்வளவு வேகமாக முடியுமோ அவ்வளவு வேகமாக என்னை நோக்கி வந்தது. பயமில்லை; சகோதரர் நேவில் இங்கே அமர்ந்திருப்பதைப் பார்த்து நான் பயப்படுவதை விடச் சிறிதும் அதிகமாக நான் பயப்படவில்லை. என் இருதயத்தில் ஒரு தூய, பரிசுத்த அன்பு! அது என்ன செய்தது? அது ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கியது. அந்தக் காளை அந்தச் சூழ்நிலைக்குள் நேராக ஓடி வந்தது. என்னிடமிருந்து பத்து அடி தூரத்திற்குள், அது நின்று தன் கால்களைத் தேய்த்தது. அது இங்கே நேராகப் பார்த்தது, மிகவும் தோற்றுப்போனதாக, முகத்தில் மிகுந்த சாந்தமான பார்வையுடன், திரும்பி, நடந்து சென்று படுத்துக்கொண்டது. நான் ஐந்து அடி தூரத்திற்குள் கடந்து சென்றேன். அது என்ன? தெய்வீக அன்பு செலுத்தப் படும்போது, அந்த நேரத்தில் இறையாண்மை கொண்ட கிருபை பொறுப் பேற்றுக்கொள்கிறது.

101 தானியேலிடம் சிங்கங்கள் வராமல் தடுத்த அதே தேவன்தான் அதுவும். அவைகள் கர்ஜனையுடன் வந்தன. முதிர்வயதான தானியேல் அங்கே நின்று, தேவனுடைய அன்பில் போர்த்தப்பட்டிருந்தார். சிங்கங்கள் சென்று படுத்துக்கொண்டன. அது அமைதியாக இருந்தது.

102 என் சகோதரனே, தேவன் உங்களைத் தெய்வீக அன்பில் போர்த்தும்போது, பள்ளத்தாக்கில் உங்களுக்குச் சமாதானம் உண்டு என்று நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். அங்கே இருக்கிறது.

103 சில காலத்திற்கு முன்பு, நான் டெக்சாஸிலுள்ள டல்லாஸிலிருந்து வந்து கொண்டிருந்தேன். நான் விமானத்தில் வீட்டுக்கு வந்து கொண்டிருந்தேன். நாங்கள் அங்கே ஒரு கூட்டம் நடத்தினோம். என் வழியில், ஒரு புயலில் சிக்கிக்கொண்டேன், விமானம் மெம்பிஸில் (Memphis) தரையிறக்க வேண்டி யதாயிற்று. நான் மெம்பிஸில் இருந்தபோது, அவர்கள் என்னை அந்தப் பீபாடி ஹோட்டலில் (Peabody Hotel) தங்க வைத்தார்கள், ஓ, அது

ஒரு பெரிய ஆடம்பரமான இடம். நான் அந்த இடத்திற்குச் சற்றும் பொருந்தாதவன் போல் உணர்ந்தேன். அன்று இரவு நான் அங்கே தங்கியிருந்தேன். அவர்கள் மறுநாள் காலையில் என்னை அழைத்து, "கனம்பொருந்திய பிரன்ஹாம் அவர்களா?" என்றார்கள்.

"ஆம்."

104 "சரியாக ஏழு மணிக்கு லிமுசின் வாகனம் உங்களை ஏற்றிக்கொள்ளும். ஏழரை மணிக்கு விமானம் புறப்படும்," என்றார்கள்.

105 "நன்றி, ஐயா," என்று சொல்லிவிட்டு போனை வைத்தேன். நான் எழுந்து, ஜெபித்தேன். "சரி, எனக்கு நேரம் இருக்கிறது, ஒருவேளை, தபால் நிலையத்திற்கு ஓடிச் செல்லலாம். இங்கே கொஞ்சம் தபால் இருக்கிறது, நேற்றிரவு பதில் எழுதினேன்," என்று நினைத்தேன். நான் எழுந்து தெருவில் இறங்கி, பாடிக்கொண்டே சென்றேன்:

ஏறக்குறைய எல்லா இடங்களிலும் மக்கள் இருக்கிறார்கள்,

அவர்களின் இருதயங்கள் பற்றி எரிகின்றன

பெந்தெகொஸ்தே நாளில் இறங்கிய அக்கினியால்,

அது அவர்களைச் சுத்திகரித்துத் தூய்மையாக்கியது;

ஓ, அது இப்போது என் இருதயத்திற்குள் எரிகிறது,

ஓ, அவர் நாமத்திற்கு மகிமை!

அவர்களில் நானும் ஒருவன் என்று சொல்வதில் நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

106 தெருவில் சென்று கொண்டிருந்தேன், கையில் இந்தக் கடிதங்களுடவன், தபால் நிலையத்தை நோக்கிச் சென்றேன். நான் ஏதோ ஒரு விசித்திரமான உணர்வை உணர்ந்தேன். நான் எதைப் பற்றிப் பேசுகிறேன் என்று உங்களுக்குத் தெரியும், இல்லையா? எல்லாம் அமைதியானது போல. ஓ, என்ன ஒரு உணர்வு!

"ஓ, ஆஹா, இது அற்புதமாக இல்லையா!" என்று நினைத்தேன். டாக் (Doc) ஒரு சிறிய பாடலைப் பாடுவார்:

பரலோகப் புறாவுடன் நான் நடக்கட்டும்;

ஒவ்வொரு நாளும் என் வழியை அன்பினால் நிரப்பும்.

107 நான் அதைப்பற்றி யோசிப்பேன். இந்த அன்பு கூடுதலாகப் பொழியத் தொடங்கியது. நம்மிடம் அன்பு இருக்கிறது, ஆனால் நமக்கு அன்பின் மிகுதி, அன்பின் வழிந்தோடல் தேவை.

108 நீங்கள் சொல்கிறீர்கள், "ஓ, நான் பாவிகளை நேசிக்கிறேன்." ஆனால், ஓ, சகோதரரே, சகோதரியே, வெளியே சென்று அவர்களிடம் பேசி, அவர்களைக் கிறிஸ்துவிடம் கவரும் அளவுக்கு நீங்கள் அவர்களை நன்றாக நேசிக்கிறீர்களா? நான் சொல்வது புரிகிறதா?

நீங்கள் சொல்கிறீர்கள், "நான் கர்த்தரை நேசிக்கிறேன்."

109 ஆனால் மருத்துவர் தம் தலையை ஆட்டும்போது உங்களால் அவரை நம்ப முடியுமா? மற்ற அனைத்தும் போய்விடும்போது உங்களால் அவரை நம்ப முடியுமா? உங்களுக்கு அன்பின், தெய்வீக அன்பின் வழிந்தோடுகிற ஒரு ஞானஸ்நானம் தேவை. நீங்கள் ஜெபிக்கும்போது, உங்கள் ஜெபத்திற்குப் பதில் கிடைக்காதது போல் தோன்றும்போது, நீங்கள் இன்னும் அவரை நேசிக்கிறீர்களா? உங்களைத் தொடர்ந்து சுத்திகரிக்கும் ஏதோ ஒன்று இருக்கிறதா? அது தேவனுடைய இறை யாண்மை கொண்ட கிருபை, அது பொறுப் பேற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அது செய்தாக வேண்டும். அது தேவனுடைய சுபாவம். தேவனால் அதைத் தவிர வேறு எதையும் செய்ய முடியாது.

110 தேவன் இந்த உலகத்தின் பாவத்தைக் கண்டபோதும், மனிதர்கள் நம்பிக்கையின்றி மரிப்பதையும், இரட்சிக்கப்பட முடியாது என்பதையும் கண்டபோதும், ஆனாலும் மனிதர்கள் அவரை நேசிப்பார்கள் என்று அவர் அறிந்திருந்ததால், அது தேவனை வருத்தியது, அது அவருடைய சுபாவத்தை நிரூபித்தது.

தேவனுடைய சுபாவம் அன்பு. தேவன் அன்பாகவே இருக்கிறார். அது தேவனுடைய சுபாவத்தை வருத்தியது, தப்பிக்க விரும்பு கிறவர்களுக்குத் தப்பிக்கும் வழியை அவர் ஏற்படுத்தும் வரை அது அவரை வருத்தியது. நம்முடைய பாவங்களையும் வியாதிகளையும் கல்வாரிக்குச் சுமந்து செல்வதற்காக, பாவ மாம்சத்தின் சாயலில் உருவாக்கப்பட்ட தனது குமாரனை அவர் உலகத்திற்கு அனுப்பினார். தேவன் அதைச் செய்தார். வெளியே சென்ற தேவனுடைய அன்பு, இறையாண்மை கொண்ட கிருபையை அழைத்தது.

111 தேவன் ஒருபோதும், "நீ இதைச் செய்தால்; நீ இதைச் செய்தால், நான் இதைச் செய்வேன்," என்று சொல்லவில்லை. தேவன், எந்த நிபந்தனைகளும் இல்லாமல், உங்கள் இடத்தில் மரிப்பதற்காகவும், பாவப் பிரச்சனை யைத் தீர்ப்பதற்காகவும் தனது குமாரனை அனுப்பினார். அதைப்பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள் என்பதற்கும் இதற்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை, தேவன் அதை எப்படியும் செய்தார். ஆமென். தெய்வீக அன்பு, ஒரு நெருக்கடிக்கு உள்ளாகும்போது, இறையாண்மை

கொண்ட கிருபை அதன் இடத்தைப் பிடித்தாக வேண்டும். அவ்வளவுதான் இருக்கிறது, தெய்வீக அன்பு சரியான இடத்தில் வைக்கப் படும்போது.

112 கவனமாகக் கேளுங்கள். அன்று காலை நான் விமானத்திலிருந்து இறங்கியபோது, அல்லது ஹோட்டலில் இருந்து வெளியேறி, தெருவில் நடந்து செல்லத் தொடங்கியபோது, நான் பாடிக்கொண்டே சென்றேன். திடீரென்று, ஏதோ ஒன்று என்மேல் பொழிவது போல் தோன்றியது, அன்பின் ஒரு பெரிய மழை. நான் நினைத்தேன், "ஓ, என்னால் முடிந்தால்... ஓ, நான் உணர்வது போல, நான் ஜெபிப்பதற்கு யாரையாவது பார்க்க முடிந்தால்!" உங்கள் இருதயத்தில் ஏதோ ஒன்று இழுக்கும்போது, நீங்கள் அப்படித்தான் உணர்வீர்கள்.

113 மறுநாள்... நான் ஒரு நிமிடம் மீண்டும் நிறுத்தலாமா? மறுநாள், சிறிய சாரா நோய்வாய்ப்பட்டாள். நாங்கள் புறப்பட்டபோது, ஓ, அவ்வளவு வெயிலாக இருந்தது. நான் ஒவ்வொரு இரவும் விழித்திருந்தேன், சுமார் இரண்டு மணி நேரம்தான் தூக்கம், உலகின்

பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து வந்த பிரதிநிதிகள், இவரைச் சந்திக்க வேண்டும், அவரைச் சந்திக்க வேண்டும், ஜெபிப்பது, ஒரு நாளைக்கு மூன்று முறை பிரசங்கிப்பது. ஓ, சோர்ந்துவிட்டேன்! நான் போய்க்கொண்டிருந்தேன்... பின்னர் நான் வெளியே வந்தேன், நான் காத்திருக்க வேண்டியிருந்தது. பின்னர் நான் நகரத்திலிருந்து சில மைல்கள் வெளியே வண்டி ஓட்டினேன்.

நான் மிகவும் தூக்க கலக்கத்தில் இருந்தேன், காலையிலேயே கூட, சாலையோரம் படுத்துத் தூங்க வேண்டியிருந்தது. சிறிது, சில நிமிடங்கள், எழுந்து மீண்டும் தொடங்கினேன். கண்களைத் திறந்து வைக்கவே முடியவில்லை, இந்தப் பெண்ணிடம் போய்ச் சேர வேண்டும் என்று உழுதுகொண்டே செல்வது போலச் சென்றேன். நெப்ராஸ்காவின் வெப்பம் தகிக்கும் பாலைவனங்களைக் கடந்து, அதன் வழியாகச் சென்றேன்.

114 நான் நினைத்தேன், "ஓ, என்னே!" சிறிய சாரா குமட்டிக்கொண்டும் கக்கிக்கொண்டும் இருந்தாள். பாவம் அந்தச் சிறிய பிள்ளை, இரவு முழுவதும் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தாள்.

மறுநாள் காலையில், அவள் மிகவும் நோய் வாய்ப்பட்டிருந்தாள், நாங்கள் காரை நிறுத்த வேண்டியதாயிற்று. அவள் முகம் வெளுத்துப் போயிருந்தது. பின்னர், நான் மிகவும் களைத்துப்போய் சோர்ந்திருந்தேன், "ஓ தேவனே! ஓ, சூழ்நிலை பயங்கரமாக இருக்கிறது. தேவனே, இங்கே பாரும், என்னால் வண்டி ஓட்ட முடியவில்லை; நான் மிகவும் களைத்திருக்கிறேன். நான் அங்கே உமது மக்களுடன் இருந்தேன், என்னால் முடிந்ததைச் செய்ய முயற்சித்தேன், சிறிய சாரா மிகவும் நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கிறாள்," என்று நினைத்தேன். சரி, நாங்கள் சென்றோம்...

115 நான் அங்கே சென்று என் கைகளை அவள் மேல் வைத்தேன். "அன்புள்ள பரம பிதாவே, இந்தக் குழந்தையை நீர் எனக்குக் கொடுத்தீர்; இவள் உம்முடையவள். நான் இவளை வளர்த்தேன் அவ்வளவுதான்," என்று சொன்னேன். நான் என் கைகளை அவள் மேல் வைத்தேன். என் இருதயத்தில் ஏதோ ஒன்று இறங்கத் தொடங்கியது. அது வாந்தியை நிறுத்தியது. அன்று முதல் இன்று வரை அவள் ஒருமுறை கூட வாந்தி எடுக்கவில்லை.

116 இரண்டாவது நாள், பெக்கிக்குத் தொடங்கியது, மிகவும் சுகவீனமாக, ஒரு வைரஸ் போல, வாந்தி எடுத்தாள், சிறிய பிள்ளை இரவு முழுவதும் வாந்தி எடுத்தாள். மறுநாள், மீடா, "நாம் கொஞ்சம் பெப்டோ-பிஸ்மால் (Pepto-Bismol) வாங்குவோம்," என்றார். இரண்டு ஸ்பூன்கள் ஊற்றி அவளுக்குக் கொடுத்தார். அந்தச் சிறிய பிள்ளை அதை அப்படியே வாந்தி எடுத்துவிட்டாள்.

117 நாங்கள் டெட்டான்ஸ் (Tetons) மலைப் பகுதிக்கு வந்தோம். நாங்கள் வெப்பமான நாட்டிலிருந்து வெளியேறி, மேலே செல்லத் தொடங்கியபோது, அவள் அந்த அழகான மலைகளைப் பார்க்க விரும்பினாள். அவளால் முடியவில்லை; அவள் அவ்வளவு சுகவீனமாக இருந்தாள். நான், "அன்பே, இங்கே பார். நான் எடுக்க விரும்புகிறேன்..." "அப்பா உன் புகைப்படத்தை எடுக்க விரும்புகிறார், அப்போதுதான் நீ அந்த மலையைப் பார்க்க முடியும்," என்று சொன்னேன்.

118 அவள், "ஓ, அப்பா, நான் சடுவது போல் உணர்கிறேன்," என்றாள். எனவே

நாங்கள் அவளுக்கு மீண்டும் ஒரு பெப்டோ-பிஸ்மால் கொடுத்தோம். அன்று காலை நாங்கள் ஜெபம் செய்தோம், "ஆண்டவரே, இரக்கமாயிரும்," என்று சொன்னோம். ஓ, அது எந்தப் பலனையும் தரவில்லை. எனவே, மேலே சென்றோம், நான் அவளை வெளியே அழைத்து வந்தேன். "அன்பே, சுத்தமான காற்றை சுவாசி," என்றேன். குளிராக இருந்தது.

119 அவள் தனது சிறிய ஜாக்கெட்டை அணிந்திருந்தாள். தரையில் பனி கிடந்தது. நான் வெளியே வந்தேன், அவள் முயற்சி செய்தாள்... "சரி, அப்பா," என்றாள். "உம், உம்," என்று சத்தமிட்டாள். அவள் சிறிய வாயிலிருந்து தண்ணீர் வந்து கொண்டிருந்தது. நான் பார்த்தேன், அவள் கண்கள் சொருகி இருந்தன. அவள் வாய், எவ்வளவு நீர் சுரக்க முடியுமோ அவ்வளவு சுரந்து கொண்டிருந்தது.

120 நான் நடந்து சென்றேன். நான் மலையை நோக்கி மேலே பார்த்தேன். "எனக்கு ஒத்தாசை வரும் பர்வதங்களுக்கு நேராக என் கண்களை ஏறெடுக்கிறேன். வானத்தையும்

பூமப்பையும் உண்டாக்கின கர்த்தரிடத்திலிருந்து எனக்கு ஒத்தாசை வரும்," என்று சொன்னேன்.

121 திடீரென்று, எனக்குள் ஏதோ ஒன்று திரும்பத் தொடங்கியது. ஓ, அது எல்லா நேரத்திலும் எனக்கு இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். நான் அங்கே காரின் பக்கத்திற்கு நடந்து சென்று, கதவைத் திறந்தேன். "அன்பே, இங்கே அப்பாவைப் பார்," என்றேன். ஓ, ஆஹா! அது வாந்தியை என்றென்றைக்கும் நிறுத்தியது. அங்கிருந்து ஐந்து நிமிடங்களில், அவள் ஓடி ஆடி, சாராவுடன் விளையாடிக் கொண்டிருந்தாள்.

122 அது என்ன? தெய்வீக அன்பு செலுத்தப்படும்போது, இறையாண்மை கொண்ட கிருபை அதன் இடத்தைப் பிடித்துக்கொள்கிறது. அது பிடித்தாக வேண்டும்.

123 அன்று காலை தெருவில், மெம்பிஸில் நடந்துகொண்டிருந்தபோது; என் கதைக்குத் திரும்புகிறேன். நான் மெம்பிஸில் தெருவில் நடந்துகொண்டிருந்தேன், கர்த்தரைப் பாடிக் கொண்டிருந்தேன், திடீரென்று, ஏதோ ஒன்று,

"நில்," என்று சொன்னது. நான் நின்றேன். திடீரென்று, அது, "திரும்பி மறுபக்கமாகச் செல்," என்று சொன்னது. சரி, அது நதியை நோக்கி இருந்தது.

124 "ஓ, ஆஹா," என்று நினைத்தேன். நான் இன்னும் சிறிது தூரம் நடந்தேன். "சரி, அது ஏதோ நான் சும்மா..." என்று நினைத்தேன். உங்களுக்குத் தெரியும், நீங்கள் ஈர்க்கப் படுகிறீர்கள் (impressed), உங்களுக்குத் தெரியும், பல நேரங்களில். பல நேரங்களில், மக்கள் தெய்வீக நடத்துதலுக்குப் பதிலாக உணர் வுகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் தவறுகளைச் செய்கிறார்கள். எனவே நான் தொடர்ந்து சென்றேன், "அது நான் உணர்ந்தது அவ்வளவுதான்," என்று நினைத்தேன். மேலும், ஓ, நான் எவ்வளவு தூரம் சென்றேனோ, அவ்வளவு மோசமானது. நான் ஒரு சிறிய பக்கவாட்டு இடத்தில் ஏறி, சுற்றிலும் பார்த்தேன். அங்கே சில மீன்பிடிச் சாதனங்கள் கிடந்தன. இந்த மீன்பிடிச் சாதனங்களைப் பார்ப்பது போல (கடந்து செல்லும் மக்கள்) நடிக்கலாம் என்று நினைத்தேன். நான் சென்ற இடத்தில், ஒளி திரும்பிய இடத்திலிருந்து,

அந்தக் கூட்டம் நடைபாதையை விட்டு விலகிச் சென்றிருந்தது.

125 நான், "அன்புள்ள பரம பிதாவே, நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று நீர் விரும்பினீர்? என் இருதயத்தில் அசைவாடியது நீர்தானா? நான் உள்ளுக்குள் வெடிப்பது போல் உணர்கிறேன், ஏதோ ஒன்று வெளியே பொழிகிறது," என்றேன். ஏதோ ஒன்று, "திரும்பிப் போ," என்று சொன்னது.

நான், "எங்கே?" என்றேன்.

அது, "திரும்பிப் போ," என்று சொன்னது. எங்கே என்பது முக்கியமல்ல. தொடர்ந்து போய்க்கொண்டே இரு!

126 நான் திரும்பி, தெருவில் நடந்து செல்லத் தொடங்கினேன். நான் நடந்தேன். என் கைக்கடிகாரத்தைப் பார்த்தேன், அது இன்னும் என்னைத் துரிதப்படுத்திக் கொண்டிருந்தது, நேரம் கடந்துவிட்டது. இன்னும் சிறிது தூரம் சென்றேன், நேரம் கடந்துவிட்டது, ஏழரை கடந்துவிட்டது; எட்டு மணிக்கு, "ஓ, ஐயோ, ஐயோ, ஐயோ!" என்று நினைத்தேன். நான்

வண்ண இனத்தவர்களின் வீடுகள் போன்ற இடத்திற்கு வெகு தூரம் வந்துவிட்டேன், அங்கே கீழே நிறைய பழைய வண்ண இனத்தவர் வீடுகள் இருந்தன, வெகு தூரத்தில். நான் அங்கே நடந்து கொண்டிருந்தேன், அப்போது சூரியன் மேலே வந்திருந்தது, வசந்த காலத்தின் ஆரம்பம், மேகங்கள் எல்லாம் விலகிவிட்டன.

127 "சரி, நான் என்... நான் என் விமானத்தைத் தவறவிட்டுவிட்டேன்," என்று நினைத்தேன். ஆனால், "ஓ, தேவனே, நான்... நான் விமானத்தைத் தவறவிட்டாலும் பரவா யில்லை, நீர் இருக்கும் வரை... ஆண்டவரே, நீர் எங்கே என்னை வழிநடத்துகிறீர்? நீர் எங்கே என்னை அழைத்துச் செல்கிறீர் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. நான் எங்கே போகிறேன்?" என்று நினைத்தேன். அது என் வேலையல்ல; சும்மா நடந்துகொண்டே இரு. நான் சும்மா நடந்தேன்.

சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு, நான் பார்த்தேன். அங்கே ஒரு கேட்டின் (gate) மேல் சாய்ந்து கொண்டு, இப்படி, ஒரு வழக்கமான பழைய

ஆன்ட் ஜெமிமா (Aunt Jemima - ஒரு வயதான கருப்பினப் பெண்மணி) கேட்டின் குறுக்கே சாய்ந்திருந்தார், அவரது பெரிய குண்டு கன்னங்கள்; அங்கே நின்றுகொண்டு, தலையில் ஒரு சட்டையை இப்படிச் சுற்றிக்கொண்டு, பின்னால் கட்டியிருந்தார். நான் அப்படி நடந்து கொண்டிருந்தேன். நான் அவரிடம் சென்றேன், அவரது பெரிய குண்டு கன்னங்களில் கண்ணீர் வழிந்தோடியது. அவர் என்னைப் பார்த்து, "காலை வணக்கம், பார்சன் (parson)," என்றார்.

நான், "அம்மா," என்று சொல்லி, "காலை வணக்கம்," என்றேன்.

128 அவர் சிரித்துக்கொண்டே என்னைப் பார்த்தார், கண்களில் கண்ணீர். "அவர் என்னை, 'பார்சன்' என்று அழைத்தார்," என்று நினைத்தேன். தெற்கே அப்படித்தான் ஒரு பிரசங்கியை அழைப்பார்கள், உங்களுக்குத் தெரியும். நான், "நான் ஒரு பார்சன் என்று உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்?" என்று கேட்டேன்.

அவர், "நீங்கள் வருவீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும்," என்றார்.

"என்ன?"

"நீங்கள் வருவீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும்," என்றார்.

நான், "எனக்குப் புரியவில்லை, அம்மா (Auntie). எனக்குச் சொல்வீர்களா?" என்றேன்.

129 அவர், "உங்களுக்குத் தெரியும், பிள்ளைகள் இல்லாத அந்தச் சூனேம் ஊர் ஸ்திரீயைப் பற்றிய கதையை நீங்கள் எப்போதாவது படித்திருக்கிறீர்களா, அவள் கர்த்தரிடம் தனக்கொரு பிள்ளையைக் கொடுக்கும் படி கேட்டாளே?" என்றார். மேலும், "எலியா வந்து அவளை ஆசீர்வதித்தார், அவளுக்கு ஒரு குழந்தை கிடைத்தது அல்லவா?" என்றார்.

நான், "ஆம், அம்மா. எனக்கு அது நினைவிருக்கிறது," என்றேன்.

130 அவர், "நானும் அந்த வகை பெண்தான்," என்றார். "எனக்குக் குழந்தைகள்

இல்லை. நான் கர்த்தரிடம் ஜெபித்தேன், நான் கர்த்தரிடம் சொன்னேன்; அவர் என்னை ஆசீர்வதித்து எனக்கு ஒரு குழந்தையைக் கொடுத்தால், நான் அதை அவருக்காக வளர்ப்பேன் என்று." மேலும், "அவர் எனக்கு ஒரு குழந்தையைக் கொடுத்தார்," என்றார். "நான் சலவைப் பலகையில் துணி துவைத்தேன்," ஓரத்தில் ஒரு சிறிய பழைய குடிசை இருந்தது. "இந்தக் குழந்தையை வளர்ப்பதற்காக நான் சலவைப் பலகையில் துணி துவைத்தேன்," என்றார். மேலும் அவர், "அவன் பெரியவனானதும், பார்சன், அவன் தவறான பாதையில் சென்றுவிட்டான்," என்றார். "அவன் தவறான சகவாசத்துடன் வெளியே போய்விட்டான், அவன் இங்கே உள்ளே, சாகும் நிலையில் கிடக்கிறான்," என்றார்.

131 மேலும், "டாக்டர் ஐயா நேற்று முன் தினம் இங்கே இருந்தார், அவன் சுயநினைவை இழந்தபோது, அவனுக்கு இனி ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார். அவர்கள் அவனுக்கு சிக்ஸ்-ஆட்-சிக்ஸ் சால்வர்சன் (six-ought-six Salvarsan), மற்றும் எல்லாவற்றையும் கொடுத்தார்கள், பாதரசம் மற்றும் பென்சிலின்;

ஒன்றும் பலனில்லை. பால்வினை நோய், சிபிலிஸ் (syphilis), அவன் இதயத்தின் வால்வு பழுதடைந்திருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன்," என்றார்.

132 மேலும், "அவனுக்குச் செய்யக்கூடியது எதுவுமில்லை," என்றார். மேலும், "அவன் இங்கே சாகும் நிலையில் கிடக்கிறான். 'ஓ ஆண்டவரே, என் குழந்தை அப்படிச் சாவதை நான் பார்க்க விரும்பவில்லை," என்றார். மேலும், "நான்... அவன் இரட்சிக்கப்பட்டான் என்று அவன் சொல்வதை நான் கேட்க முடிந்தால் போதும்," என்றார். மேலும், "நான் ஜெபித்தேன், இரண்டு இரவுகளாக ஜெபித்தேன்," என்றார்.

133 "இன்று காலை, சுமார் மூன்று மணிக்கு," என்றார், "நான் முழங்காலில் நின்று கொண்டிருந்தபோதே கர்த்தர் என்னைத் தூங்க வைத்தார்." மேலும், "நான் ஒரு கனவு கண்டேன்," என்றார். "ஒரு மனிதர் வெளிர் நிற உடை அணிந்து, ஒரு சிறிய பாதி மேற்கத்தியத் தொப்பியைத் (half-western hat) தலையின் ஒரு பக்கமாக வைத்துக்கொண்டு வருவதைக்

கண்டேன். நான், 'ஆண்டவரே, நான் அந்தப் பெண், ஆனால் உமது எலியா எங்கே?' என்று கேட்டேன். 'இதோ வருகிறார்,' என்று சொன்னார்."

134 "நான் அந்தப் படுக்கையிலிருந்து உடனே எழுந்தேன், நான் உங்களுக்காகக் காத்திருந்து, இங்கேயே நின்று கொண்டிருக்கிறேன்," என்றார். நான் அப்படித்தான் உடை அணிந்திருந்தேன், மிகச் சரியாக.

135 ஓ, சகோதரரே, தெய்வீக அன்பு செலுத்தப் பட்டபோது, அந்தத் தாய் தன் குழந்தையுடன், ஆம், நூற்று எண்பது பவுண்டுகள் இருக்கலாம், ஆனால் அவன் அவமானத்தில் சாகும் நிலையில் கிடந்தாலும், அவன் இன்னும் அவளுடைய குழந்தைதான். அவன் எவ்வளவு அவமானகரமானவனாக இருந்தாலும், அது அவளுடைய குழந்தை. அவள் அவனை நேசித்தாள். அது ஒரு தாயின் அன்பு. அவன் எவ்வளவு அவமானத்தைக் கொண்டு வந்திருந்தாலும், அவள் அவனை இன்னும் நேசித்தாள்.

136 என்ன நடந்தாலும் உங்கள் குழந்தையை உங்களால் மறக்க முடியாது என்றால், தேவன் உங்களை மறக்காமல் இருப்பது எவ்வளவு அதிகம்? "உன் பெயர்களை என் உள்ளங்கைகளில் வரைந்திருக்கிறேன். ஒரு தாய் தன் பாலகனை மறக்கலாம், ஆனால் நான் உன்னை ஒருபோதும் மறக்கமாட்டேன்," என்று அவர் சொன்னார். நீங்கள் என்ன செய்திருந் தாலும், எவ்வளவு தூரம் பின்வாங்கிப் போயிருந்தாலும், எவ்வளவுக்குள் சிக்கியிருந் தாலும், தேவன் இன்னும் உங்களை நேசிக்கிறார். தேவன் உங்களை நேசிக்கிறார். அந்த அன்பைத் தொடர்ந்து செல்ல விடுங்கள். அது தோற்றுப்போக விடாதீர்கள்.

137 எனவே, அவர் பெருமூச்சு விட்டார். அவர், "ஓ, என்னால் அதைச் செய்ய முடியவில்லை," என்றார். மேலும் அவர், "பார்சன், நான் ஒரு கனவு கண்டேன், நீங்கள் வருவதைக் கண்டேன்," என்றார். மேலும், "நான் தெருவில் பார்த்தபோது, அந்தச் சிறிய, வெளிர் நிற உடையையும், உங்கள் தலையின் ஒரு பக்கமாக அமர்ந்திருந்த அந்தச் சிறிய தொப்பியையும் கண்டேன்," என்றார்,

"ஆவியானவர் என்னிடம், 'அதோ அவர் இருக்கிறார்,' என்று சொன்னார்." மேலும், "நீங்கள் உள்ளே வரமாட்டீர்களா?" என்றார்.

138 நான், "ஓ தேவனே," என்று நினைத்தேன், "ஒருவேளை நீர் என்னை வழிநடத்திய இடம் இதுவாகத்தான் இருக்கும், நான் வர வேண்டிய காரணம் இதுதான்," என்று நினைத்தேன். எனக்குத் தெரியாது.

139 நான் கேட்டைத் திறந்தேன். அதில் ஒரு சங்கிலியும் ஒரு கலப்பை முனையும் (plowpoint) இருந்தது. நீங்கள் எப்போதாவது ஒன்றைப் பார்த்திருக்கிறீர்களா இல்லையா என்று எனக்குத் தெரியாது. நான் அந்தச் சிறிய பழைய கதவைத் திறந்து உள்ளே சென்றேன்.

140 சகோதரரே, நான் அரசர்களின் அரண்மனைகளில் இருந்திருக்கிறேன். உலகி லேயே மிகப் பணக்காரர்களின் வீடுகளில் நான் இருந்திருக்கிறேன். நான் சில கோடீஸ்வரர் களிடம் இருந்திருக்கிறேன், மதிப்பு இருபது... இருபத்தெட்டு மில்லியன் டாலர்கள் மதிப்புள் ளவர்கள். நான் அவர்களின் விரிப்புகளில்

நடந்திருக்கிறேன், அது மென்மையான நூற்பாவையாக (chenille) இருக்கும், ஒரு பக்கத்திலிருந்து மறுபக்கம் வரை, அவர்களின் அழகான வீட்டில் வெறுங்கீழே படுத்துக் கொண்டாலே எளிதாகத் தூங்கலாம்.

141 ஆனால் தரையில் ஒரு விரிப்பு கூட இல்லை. அங்கே ஒரு சிறிய பழைய இரும்புக்கட்டில் (poster-iron bed) இருந்தது; அந்தப் பையனின் மீது ஒரு சாதாரண, சிறிய பழைய போர்வை போர்த்தப்பட்டிருந்தது. கதவில், "தேவன் நம் வீட்டை ஆசீர்வதிப் பாராக," என்ற வாசகம் இருந்தது. நான் ஒரு கிறிஸ்தவ வீட்டில் இருக்கிறேன் என்று எனக்குத் தெரியும். ஜெபம் ஏறெடுக்கப்படும் எங்கேயோ ஓரிடத்தில் நான் இருக்கிறேன் என்று எனக்குத் தெரியும். சுவரில் கவர்ச்சியான படங்கள் (pin-ups) இல்லை, ஆபாசமான படங்கள் இல்லை;

142 ஆனால் அந்தச் சிறிய, பழைய சலவைக் கல் மேஜையின் (marble-top table) மேல் வேதாகமம் திறந்த நிலையில் கிடந்தது.

143 ஒரு பெரிய பையன் அங்கே படுக்கையில் கிடந்தான், கையில் போர்வையைப் பிடித்துக்கொண்டு, "உம்! உம்!" என்று சத்தமிட்டுக் கொண்டிருந்தான். நான், "ஓ, ஆஹா," என்று நினைத்தேன். அவன் கால்களைத் தொட்டுப் பார்த்தேன்; அது ஒட்டும் தன்மையுடனும் குளிராகவும் இருந்தது. அந்தப் பையன் மேல் மரணம் இருந்தது. அவன், "ஓ, மிகவும் இருட்டாக இருக்கிறது! மிகவும் இருட்டாக இருக்கிறது!" என்று சொல்லிக் கொண்டே இருந்தான்.

நான், "அவன் எதைப் பற்றிப் பேசுகிறான்?" என்று கேட்டேன்.

144 அவர், "பார்சன்," என்று சொல்லி, "அவன் ஒரு பெரிய கடலில் காணாமல் போய்விட்டது போல, இப்போது பல நாட்களாக நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறான்," என்றார். "அவன் எங்கே போகிறான் என்று அவனுக்குத் தெரியவில்லை," என்றார். மேலும், "அதுதான் என் இருதயத்தை வலிக்கச் செய்கிறது," என்றார். "அவன் போய்விட்டான், அவன் கடலில் காணாமல் போய்விட்டான்,

அவன் எங்கே போகிறான் என்று அவனுக்குத் தெரியவில்லை," என்றார். மேலும், "பார்சன், நான் ஜெபித்தேன். நான் எல்லாவற்றையும் செய்தேன். நான் எல்லாவற்றையும் செய்தேன். அவன் காணாமல் போவதை நான் விரும்ப வில்லை, பார்சன்," என்றார். மேலும், "அதற்காகத் தான் நான் ஜெபித்துக் கொண்டிருந்தேன்," என்றார்.

நான், "அம்மா, அந்தப் பையனுக்கு என்ன பிரச்சனை?" என்று கேட்டேன்.

145 அவர், "அது ஒரு பால்வினை நோய். டாக்டர் ஐயா அவன் சாகப்போகிறான் என்றும், இனி ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்றும் சொல்லிவிட்டார்," என்றார். மேலும், "அவன் சுயநினைவின்றி இருக்கிறான். அவன் இரண்டு நாட்களாகக் கடலில் காணாமல் போயிருக் கிறான்," என்றார்.

அவர், "நீங்கள் அவனுக்காக ஜெபிப் பீர்களா?" என்று கேட்டார்.

146 நான், "அம்மா, என் பெயர் பிரன்ஹாம். என்னைப் பற்றி நீங்கள் எப்போதாவது கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்களா?" என்று கேட்டேன்.

அவர், "இல்லை, ஐயா. நான் கேள்விப் பட்டதாக எனக்கு நினைவில்லை, பார்சன்," என்றார்.

147 நான், "சரி, நான் உங்களுக்கு ஒரு கதையைச் சொல்லப் போகிறேன்," என்றேன். நான், "என் ஊழியம் வியாதிஸ்தர்களுக்காக ஜெபிப்பது," என்று சொன்னேன்.

அவர், "அப்படியா?" என்றார்.

148 நான், "ஆம்," என்றேன். விமானம் கீழே இறக்கப்பட்டது பற்றியும், எல்லாவற்றையும் நான் அவரிடம் சொன்னேன்.

அவர், "அது உண்மைதானா, பார்சன்?" என்று கேட்டார்.

நான், "ஆம்," என்றேன்.

அவர், "சரி, அவர் என்னைக் கைவிடமாட்டார் என்று எனக்குத் தெரியும்," என்றார்.

நான், "நீங்கள் ஜெபியுங்கள், அம்மா," என்றேன்.

149 அவர் அங்கே கீழே மண்டியிட்டார், அது என்ன ஒரு ஜெபம்! ஓ, சகோதரரே, அந்த முதிர்வயதான பரிசுத்தவான் எப்படித் தேவனைப் பற்றிக்கொள்ள முடிந்தது. அவர் அங்கே ஜெபித்தார், அவர் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் வழிந்தோடியது.

நான் மேலே பார்த்தேன். அவன், "ஊஊஊ!" என்று சத்தமிட்டுக் கொண்டே இருந்தான்.

நான், "இப்போது, அம்மா, நான் ஜெபிக்கிறேன். நீங்களும் என்னுடன் சேர்ந்து ஜெபியுங்கள்," என்றேன்.

150 நான் அவன் பாதங்கள் மீது என் கைகளை வைத்தேன். நான், "பரம பிதாவே, எனக்குத் தெரிந்தவரை என் விமானம் போய்விட்டது. இங்கே இந்த ஏழை

முதிர்வயதான தாய் தன் குழந்தைக்காக அழுதுகொண்டிருக்கிறார். எனக்குத் தெரிந்த வரை, நீர் என்னை வழிநடத்திய இடம் இதுதான். நீர் இவன் மேல் இரக்கமாயிருக்க வேண்டும் என்று நான் ஜெபிக்கிறேன்," என்று சொன்னேன்.

151 அந்த நேரத்தில், அவன், "மம்மி, ஓ, மம்மி!" என்று சொல்வதைக் கேட்டேன்.

152 அவர் எழுந்து தன் கண்களிலிருந்து கண்ணீரைத் துடைத்துவிட்டு, "ஆம், கண்ணே. அம்மாவின் செல்லம் நன்றாக உணர்கிறாயா?" என்றார். அவன் தலையைத் தடவிக் கொடுக்கத் தொடங்கினார்.

153 அவன், "அம்மா, அறையில் வெளிச்சமாகிறது. அறையில் வெளிச்சமாகிறது," என்றான்.

154 இறையாண்மை கொண்ட அன்பு! தெய்வீக அன்பு தேவனுடைய இருதயத்திற்குச் செலுத்தப்பட்டபோது, இறையாண்மை கொண்ட கிருபை (sovereign grace) அதற்குப் பதிலாகப் பதிலளிக்க வேண்டியிருந்தது. நான் நினைத்துப்

பார்க்கும்போது, ஒரு ஏழைத் தாய் அங்கே தேவனிடம் தனது ஜெபத்தைப் பற்றிக்கொண்டு நிற்கிறார், இவை அனைத்தும்! பின்னர் என்ன நடந்தது? தேவன், தமது கிருபையினால்; தேவன், தமது இரக்கத்தினால், வானத்திலிருந்து ஒரு விமானத்தைக் கீழே கொண்டு வந்து, அதைத் தரையில் நிறுத்தி வைத்து, தெய்வீக அன்பு செலுத்தப்பட்டபோது, படிப்பறிவில்லாத ஒரு ஏழை வண்ண இனப் பெண்ணின் ஜெபத்திற்குப் பதிலளித்தார்.

அவர் எவ்வளவு ஏழையாக இருந்தாலும், அவர் எவ்வளவு கருப்பாக இருந்தாலும், அவர் எவ்வளவு மஞ்சளாக இருந்தாலும், அவர் யாராக இருந்தாலும் பரவாயில்லை; தெய்வீக அன்பு செலுத்தப்படும்போது, இறையாண்மை கொண்ட கிருபை அந்த இடத்தைப் பிடித்துக்கொள்ள வேண்டும். அங்கே அந்த முதிர்வயதான தாயின் அன்பு, அவர் எப்படி அழுதார்!

155 அந்தப் பையன், சில... அதற்குப் பிறகு சுமார் இரண்டு வருடங்கள் கழித்து, நான் கீழே சென்றேன், ஒரு ரயிலில் போய்க்

கொண்டிருந்தேன். நான் இறங்கி, எனக்கு ஒரு ஹாம்பர்கர் வாங்குவதற்காக மேலே சென்றேன். அவர்கள் விமானத்தில்... ரயிலில் அதற்கு எழுபது அல்லது எண்பது காசுகள் கேட்டார்கள். நான் அந்தச் சிறிய கடையில் அதை சுமார் இருபது காசுகளுக்கு வாங்கலாம். நான் ரயிலிலிருந்து இறங்கி, கீழே செல்லத் தொடங்கினேன். அங்கே ஒரு சுமை தூக்குபவர் (red-cap) இருந்தார், அவர், "வணக்கம், பார்சன் பிரன்ஹாம்!" என்றார்.

நான் திரும்பிப் பார்த்தேன். "காலை வணக்கம், மகனே," என்றேன்.

"சரி," அவர், "உங்களுக்கு என்னைத் தெரியவில்லையா?" என்று கேட்டார்.

நான், "இல்லை, எனக்குத் தெரியவில்லை," என்றேன்.

156 அவர், "உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா, இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, நீங்கள் வந்து எனக்காகவும் என் அம்மாவுக்காகவும் ஜெபித்தீர்களே?" என்றார்.

நான், "நீங்களா அந்தப் பையன்?" என்று கேட்டேன்.

157 அவர், "ஆம் ஐயா, பார்சன் பிரன்ஹாம்," என்றார். "நான் குணமடைந்தது மட்டுமல்ல, இப்போது இரட்சிக்கப்பட்டும் இருக்கிறேன். நான் ஒரு கிறிஸ்தவன்," என்றார்.

158 இறையாண்மை கொண்ட கிருபை! ஆம் ஐயா, சகோதரரே! நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், எப்போது கிருபை... அன்பு செலுத்தப்படுவதைத் தேவன் காணும்போது, கிருபை அந்த இடத்தைப் பிடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

159 சில வாரங்களுக்கு முன்பு, என் வீட்டில், உங்களுக்கு அது நினைவிருக்கும்; உங்களில் பலருக்கு, சரி, அந்த வயதான ஓபோஸம் (opossum) அங்கே குறுக்கே படுத்திருந்தபோது. இங்கே கீழே இருந்த இந்த இளம் பெண் தன் குழந்தையைத் தண்ணீரில் மூழ்கடித்துக் கொன்றிருந்தாள். தேவன் அவளுக்கு ஒரு குழந்தையைக் கொடுத்தபோது; அவள் அதை வளர்க்க விரும்பவில்லை, அவள்

அதை ஒரு போர்வையில் சுற்றி வெளியே வீசி ஆற்றில் மூழ்கடித்தாள். நான், "அது ஒரு தாய் அல்ல. அது ஒரு நாயை விடக் கேவலமானது. ஒரு விலங்கு அப்படிச் செய்யாது," என்று சொன்னேன்.

160 தேவனுடைய இறையாண்மை கொண்ட அன்பு, ஒரு விலங்குக்குச் செலுத்தப்பட முடியுமானால், ஒரு ஆணிற்கோ அல்லது பெண்ணிற்கோ அது எவ்வளவு அதிகமாகச் செலுத்தப்பட முடியும்? அது சரிதான்.

161 அந்த வயதான தாய் ஓபோஸம் அந்தப் பாதையில் மேலேறி வந்தது, உங்களுக்கு அந்தக் கதை தெரியும். அது எப்படி உள்ளே வந்து, என் படிக்கட்டுகளில் இருபத்தி நான்கு மணி நேரம் படுத்திருந்தது, அதைப்பற்றி எனக்கு ஒன்றுமே தெரியாது.

162 சகோதரர் வுட் மற்றும் அவர்கள் அங்கே பின்னால் உட்கார்ந்திருந்தார்கள், சகோதரி வுட், அந்த ஜீவனின் மேல் இரக்கப்பட்டு, "சகோதரர் பிரன்ஹாம், அது வேதனைப்பட ஏன் விடுகிறீர்கள்? அந்தப் பாவப்பட்ட சிறிய குட்டி

ஓபோஸம்கள், செத்துக்கொண்டிருக்கும் அங்கே படுத்திருக்கும் அவளிடமிருந்து பழைய பாலைக் குடிக்கின்றனவே?" என்றார். அவர், "சகோதரர் பிரன்ஹாம், நீங்கள் ஏன் அவற்றைக் கொல்லக்கூடாது, அல்லது அந்த வயதான தாயை ஏன் அழிக்கக்கூடாது?" என்று கேட்டார். அவள் முழுவதுமாக சாகவில்லை. அவள்... அவளைக் குச்சியால் குத்தினால், அவள்... அவளிடமிருந்து ஒரு அசைவு வரும்.

அங்கே, அவள் இரவு முழுவதும் அங்கேயே படுத்திருந்தாள்.

163 அடுத்த நாள், அங்கே சிறிய பெக்கி, அவள் வெளியே வந்தாள், அவள், "அப்பா?" என்றாள். மறுநாள் காலையில், விடியற் காலையில், அவள், "அந்த ஓபோஸமை என்ன செய்யப் போகிறீர்கள், அப்பா?" என்று கேட்டாள். "நான் இரவு முழுவதும் அதைப் பற்றியே நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன்," என்றாள்.

164 நான், "நானும்தான், பெக்கி," என்றேன். நான் கீழே அறைக்குச் சென்றேன். நான், "போய்

படுத்துக்கொள், அன்பே. நீ எழுவதற்கு இது மிகவும் சீக்கிரமான நேரம்," என்றேன்.

165 நான் அங்கே என் சிறிய அறையில் (den room) அமர்ந்தேன். "சரி...?" என்று நினைத்தேன். நான், "அந்த வயதான ஓபோஸமை நான் ஏதாவது செய்ய வேண்டும். எனக்கு என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை," என்று நினைத்தேன்.

166 அப்போது நான் ஒரு குரலைக் கேட்டேன், நான் அதை எதிர்பார்க்கவே இல்லை.

167 சகோதரர் ஹால், புற்றுநோயிலிருந்து சுகமடைந்த போது, அன்று காலையில் ஆப்பிள்கள் கீழே விழுந்த அதே இடத்தில். வியாதிஸ்தர்களும் பாதிக்கப்பட்டவர்களும் சுகமடைந்த அதே இடத்தில். நான் அந்தச் சிறிய, பழைய அறையில் அமர்ந்திருந்தேன்.

168 "நான் அவளை உன்னிடம் அனுப்பினேன்," என்று ஒரு குரல் சொல்வதைக் கேட்டேன். "அவள் ஒரு சீமாட்டி போல, இருபத்தி நான்கு மணி நேரமாக, தான்

ஜெபிக்கப்படுவதற்காகக் காத்திருக்கிறாள். நீ அவளைப் பற்றி என்னிடம் ஒரு வார்த்தை கூடச் சொல்லவில்லை," என்றது.

169 நான், "சரி, எனக்கு அது தெரியவே தெரியாது," என்றேன். நான், "அந்த ஓபோஸமை நீர்தான் அங்கே அனுப்பினீரா?" என்று கேட்டேன்.

170 "எனக்கு என்னவாயிற்று? நான் எனக்குள்ளேயே பேசிக்கொள்கிறேனா?" என்று நினைத்தேன். நான் எனக்குள்ளேயே பேசிக் கொள்வதை உணர்ந்தேன்.

171 நான் வெளியே நடந்தேன், சிறிய பெக்கி இன்னும் கதவின் வழியாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். நான் அங்கே நடந்து சென்றேன். அந்த வயதான ஓபோஸம் அங்கே இருந்தது; அவள் மேல் பனித்துளிகள் மற்றும் எல்லாம் இருந்தன. நான், "பரம பிதாவே, அந்தப் பாவப்பட்ட, அறியாத ஓபோஸமை நீர் அனுப்பியிருந்தால், நீர் அவளை இங்கே அனுப்பியிருந்தால், எப்படியாவது, நான்... ஒரு தாயாக இருக்கும் அவள் மேல் என்

இருதயத்தில் ஒரு அன்பை வையும், என்னால் அவளைக் கொல்ல முடியவில்லை, அவள் குட்டிகளைக் கொல்ல முடியவில்லை. மற்ற மக்களுக்குக் கற்பிப்பதற்காக, அவர்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக, இறையாண்மை கொண்ட கிருபை அவளை இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறது. தேவனே, கிறிஸ்துவின் நாமத்தில், நீர் அவளைச் சுகப்படுத்த வேண்டும் என்று நான் ஜெபிக்கிறேன்," என்று சொன்னேன்.

172 அந்த வயதான ஓபோஸம், புழுக்கள் நிறைந்த கால்களுடன், தனக்குப் பின்னால் அதை இழுத்துக்கொண்டு, அது தன் அளவை விட இரண்டு மடங்கு வீங்கியிருந்தது; அந்தக் காலில் எழுந்து நின்றது. அந்தக் குட்டிகளைத் தன் பையில் போட்டுக்கொண்டு, நீங்கள் பார்த்த எந்தவொரு மிருகமும் நடப்பது போலச் சாதாரணமாக அங்கே நடந்து சென்றது. என்னிடம் திரும்புவது போலத் திரும்பியது, "நன்றி, ஐயா," என்று சொல்வது போல இருந்தது. எனக்குத் தெரிந்தவரை, அவள் இன்று தன் குட்டிகளுடன் மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறாள்.

173 ஏன்? தெய்வீக அன்பு செலுத்தப் படும்போது, இறையாண்மை கொண்ட கிருபை அதன் இடத்தைப் பிடித்துக்கொள்கிறது. ஆஹா, சகோதரரே, சகோதரியே, உங்கள் வாழ்க்கையில் செய்ய வேண்டிய ஒரே ஒரு விஷயம் இதுதான், "உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் உன் முழு இருதயத்தோடும், உன் முழு ஆத்துமாவோடும், உன் முழுப் பலத்தோடும், உன் முழு மனதோடும் அன்புகூருவாயாக," மேலும் அவர் சொன்ன ஒவ்வொரு வார்த்தையும் சத்தியம் என்று விசுவாசியுங்கள். உங்கள் சாலையின் முடிவுக்கு, உங்களால் இனிமேல் செல்ல முடியாத இடத்திற்கு நீங்கள் வரும்போது, தெய்வீகமான, இறையாண்மை கொண்ட கிருபை செலுத்தப்படும்.

174 மாயோ சகோதரர்கள் (Mayo Brothers) என்னைக் கைவிட்டபோது, அங்கே நான் அவளிடம் எப்படிப் பேச முடியும், அங்கே என்னுடன் சகோதரர் காக்ஸ் அமர்ந்து, என்ன நடக்கிறது என்று யோசித்துக்கொண்டிருந்தார். என்னால் அதை இனி தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. ஆனால் சொன்னார்...